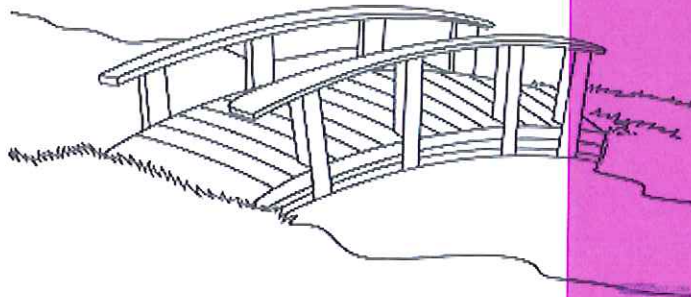

אשדות

עלון אשדות יעקב איחוד

גֶּשֶׁר / איתן פרץ

אָנִי מֵאֲמִינָה
בְּגִשְׁרִים הַמְתוּחִים
עַל פְּנֵי הַנְּהָרוֹת הַרוֹגְשִׁים.
וְגַם אִם תֵּאָרֵךְ הַדֶּרֶךְ,
גַּם אִם יַעֲלוּ חוּחִים
וְגַם אִם יִקְצְפוּ עַד לֵב רִקְיָע
מִיָּם גּוֹעֵשִׁים,
אֲאָמִין תָּמִיד
שְׂאֵי-שָׁם בְּפִתּוּלֵי הַנְּהָרוֹת
בְּלִי סִיפָה בְּרוּחָהּ, אוֹ פֶּשֶׁר,
לְפִתַּע יִתְגַּלֶּה בְּהַדְרֹו הַגֶּשֶׁר.

עלון מס' 1497 – 23/6/17

אשדות יעקב איחוד

פתיח

קצת מוזר לכתוב פתיח כאשר מיטת בית החולים משמשת לך משענת. ביום שלישי כאשר עליתי ל'פוריה' לבדוק את תיפקוד הלבבי לא יכולתי לדעת מה יילד יום ואכן מחר, כפי שציוו רופאי, אני אמור לעבור צינתור שנועד לקבוע האם יש דברים בגו אם לאו. מי שכמוני למוד ניסיון בארועי לב לוקח את הדברים במינון הנכון ומקווה לתשובה שלילית שפרושה הביתה אך מוכן גם לאפשרויות נוספות.

בבית החולים אני חווה את המנח 'צוסי' במובן הקליני של המילה ולומד עד כמה גוף האדם הינו יצור סתגלן ומתחשב והעובדה שדלת המקרר אינה נגישה עבורי. הופך חיש קל ליתרון. למרות שאיני מבקר תדיר בבתי חולים הפכתי בעל כורחי לזמות די מוכרת במחלקת לב 'פוריה' ואני מתלבט אם זה יתרון או אולי מכשלה. מקווה שעד ששורות אלה תראינה אור שמש שוב אהיה ספון בביתי הנינוח מביט נכוחה אל הנוי הלועג לקיץ ולאחרוני האבטיחים שנותרו על המדף.

תודה חמה לאירית שמעבירה אלי חומרים להגהה משפצת ומעמדת את השירים והשורות הריקות. להתראות בקרוב, מאד.

שבת שלום,

אבנרן

מדורון

יוני 2017. עם סיום.

קיוויתי לסיים את כהונתי בתחושה של איחוי, של שילוב. של קהילה.

מסיים בתחושה מעורבת. מאוד.

עצוב לי שכך.

התכנית השנתית לשנת 2017 אמרה דבר.

ראשית הפרדת תפקיד מנהל הקהילה ממזכיר הקיבוץ. ושנית, קיצוץ היקף המשרה של ריכוז פיתוח הקהילה באמצעות התרבות לכדי חצי משרה.

את שני אלה הובלנו מתוך הכרה.

הראשון מתוך הבנה שיש מי שרואים בתפקידו של מנהל הקהילה צמתים שונים בהם עלול להיווצר הרושם כי קיים ניגוד עניינים בין תפקידו כמזכיר לתפקידו כמנהל הקהילה. אכן יש צמתים כאלה בהם נדרשה הבחנה בין לבין, גם בצמתים אלה מנהל הקהילה אינו מקבל החלטות לבד. תמיד איתו ועד הנהלה של האגודה הקהילתית, יושב ראש האגודה הקהילתית, גזבר שאינו חבר הקיבוץ.

מערכת של איזונים ובלמים.

אולם, נראה שלא די בכך וגם לשם הסרת כל ספק, הבנו כי אכן נכון יותר, לצורך בניית אמון כל הציבור במערכות הניהוליות של האגודה לבצע את ההפרדה.

חשבתי שזה נכון. הבהרתי זאת גם לחברי בקיבוץ, וגם לחברי האגודה הקהילתית בדיונים השונים.

גם תפקיד רכזת התרבות צומצם, כאמור, בהיקפו ב-2017. מותר לחברי האגודה לומר כי הם רוצים לקבל רמת שירות אחרת בתחום התרבות, כי הם מבקשים להסב כספים מתחום לתחום. כך אני תופס את ההחלטה. מה עוד שבדיקה שביצענו ניב ואני

בכל ישובי העמקים שמסביב הראה כי אכן זה היקף המשרה בפועל.

הצטערתי על כך צער רב, כי באמת ובתמים האמנתי כי לפיתוח הקהילה באמצעות התרבות יש מקום מכריע בבניית הישוב שלנו.

נכון יהיה לבחון את ההחלטה בעתיד, לאחר תקופה בה יימצא רכז תרבות שיוביל את התרבות המקומית ברוח חדשה, תוך שילוב מתנדבים רבים.

במאי 2013 כאשר התמודדתי על משרת מנהל הקהילה הנחתה אותי תחושת שליחות. קיוויתי לסיים מהלך שהחל שנים קודם בקיבוץ, במסמך העקרונות שגובש ב-1998 ואשר הגדיר כי תיבנה שכונה לצד הקיבוץ.

את תחושת המתיישבים בהרחבה שמעתי ב-2013 כאשר מוניתי עיי רוני לשמש כפרוייקטור לצורך העברת החינוך אל האגודה הקהילתית. נפגשנו עם חברים באגודה, כועסים על עיכוב בפיתוח התשתיות בשכונה ועל גישת הקיבוץ ככלל כמי שמבקש להכניס ידו אל ארנקם של החברים שהצטרפו אלינו.

ידעתי את תפיסתו החיובית כל כך של רוני קיין, את מסירותו ונחישותו בשילוב החברים ויצירת ישוב אחד, והאמנתי כי אצליח לתרום את חלקי לעשות בשיח הזה בין לבין, יחד.

אני עומד היום, ארבע שנים אחרי, מסתכל על מה שנוצר כאן בשנים האלה -

מחד,

עבודה משותפת, באמון רב, של הנהלת האגודה הקהילתית- עם היו"ר- ניב ליש, עם

המשך בעמוד הבא

מדורון - סוף

✓ סדק בתחושת הקהילתיות.

אני מיצר על מציאות זו.

קיוויתי לסיים את כהונתי בתחושה של איחוי, של שילוב. של קהילה.

עצוב לי שכך.

ועם זאת אומר אני לעצמי, ולו לשם הנחמה, שאנו בתהליך, שיש עליות וירידות, שגם אם לא הגענו אל פסגת ההר הרי שאנו נמצאים בנקודה במעלה ההר בה ניתן להביט אל הנוף למרגלותינו, לנשום אויר צח וכן גם להינות במשהו ממה שנשקף.

שבת שלום,

דורון

ההצחה האמיתית fe מצה תלויה,
יותר מכל דבר אחר, ברוח fe
האנשים המצורבים בעשייה. ורוח fe
האנשים היא תמיד המתקפות fe רוח
אנה'ט.

סוואמי קריאנדה

מתוך הספר "אמנות המנהיגות התומכת"

הגזבר - יריב כרמל, עם חברי ועד ההנהלה. תוך יצירת דפוסי עבודה ונוהלים קהילתיים (כולל עבודת ועדת קבלה ישובית, גיבוש תקציב שנתי, עמידה בו וגבייה של תשלומי החברים והתושבים).

הסדרת מערכת היחסים בין הוועדים המנהלים את הישוב ובהתייחס לתשתיות, מבני הציבור ועוד, בשיתוף 3 הוועדים ובהחלטת קלפי 'נוף אשדות'.

סיום שלב נוסף של סלילת וריצוף התשתיות, מה שנראה לנו כאן עימנו מאז ומעולם, ועבודה על השלב הבא. הצבת מדרכת השילוב והגינון לארכה - בתרומת הקיבוץ.

גיבוש והסכמה על תכנית על בסיס מאפייני ומיקום מתחם הפנאי וראשית עבודה על מרכיביו.

גיבוש תפיסה כוללת בתחום האבולות, ועבודה בפיתוח תרבות חיים ישובית.

תרבות מפותחת וענפה תוך מתן מענה לקבוצות אוכלוסייה שונות, הקמת המועדון לחבר במתכונתו הנוכחית תוך שיתוף משאבי עסקי הקיבוץ והאגודה לטובת הפעילות הפורמאלית ולטובת חברים לחגיגותיהם הפרטיות.

קליטת גרעין 'צברי' כמפעל קהילתי (במאמץ ומימון הקיבוץ והמשפחות המאמצות - באופן פרטני).

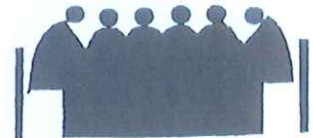
קליטת מערכת החינוך מהקיבוץ תוך יצירת שותפות עם אשדות מאוחד, יצירת תאגיד משותף לניהול מערכת החינוך וביצוע המעבר.

מאידך,

✓ תחושה של העדר אמון בקרב חלקים בקהילה שלנו כלפי ההנהלה.

✓ שבר בתחושת היחד בקרב חברים מההרחבה וחברים מהקיבוץ.

במועצת קהילה

מפרוטוקול 14.17 מתאריך 29/5/17

1. אישור פרוטוקול 13/17

מאושר.

2. ערעור בנושא מחירי אורחי מנויים (בהשתתפות יונתן שטינדל)

הוחלט: שאול וחברי צוות הבריכה ישקלו שוב את הוזלת עלות כרטיס האורח למנויים.

3. בחירות למועצת קהילה הוחלט - לדחות את ההצבעה ולנסות להרחיב את המעגל.

4. יושבות ראש משותפת של ועדת תכנון

במטרה להמשיך ולהינות מיכולותיה המקצועיים של עדי גל, מזכיר הקבוץ ועדי - יהיו יחד יו"ר ו. תכנון. הוחלט - מאושר.

5. הסדר- סימון מגרשים ושמירת זכויות

החברים המשתתפים בפרויקט בניה

א. עד מתי נשמר המגרש המסומן לחברים המעוניינים לבנות בקו הכחול? הוחלט:

• תחילת ביצוע התשתיות מאחר שמנקודה זו קשה מאוד למינהל לא לתת היתר בניה.

ב. תשלום שכ"ד במקרה של עיכוב באחריות החבר

"חברים קיימים שיסיימו את בניית ביתם בהתאם ללוחות הזמנים הקבועים בהחלטת הבניה- 20 חודשים מתחילת בנייה - לא יישאו בתשלום שכר דירה לקיבוץ, בעת בניית הבית. מעבר לתקופת זו יישאו החברים בתשלום שכר דירה..."

ג. ערעורים על החלטת האסיפה מה4/1/17 בעניין בניה מרוכזת באזור "בור התחמיץ, רפת ולולים" - הקצאת מגרשים לחברים ולנקלטים חדשים

1. תנאים לאישור משפחות החברים אשר ירשמו לפרויקט

1.1.1. הוחלט כי במקרה של פרישת משפחה מיוזמתה לאחר שלב סימון המגרש - יושבו כספי המקדמה בניכוי 10,000 ₪.

2. בעניין העדר הבחנה בין חברים לבין נקלטים בעניין הגרלת מגרשים. הוחלט ליצור הבחנה.

רשמה: אתי רון.
ערך: דורון

משתתפים בצער עדנה חלף
והמשפחה

במות האם
בית אשדות

בעסקי קהילה

השיננית אלונה - באופן אישי, אני יכול להגיד עליה רק מתמאות.

פרטים והזמנת תורים גם לעזרה ראשונה -
ענת 050-8651951.

לנושאים בחדשות:

מחסן בגדים ומכבסה - המגזר לא עומד בתחזית הכלכלית והענפים מתוקצבים על ידי הקהילה. בהשוואה לאחרים, המחירים לכביסה לפרטיים נמוכים אצלנו ואין כוונה לשנות המחיר בשנת 2017.

השרות הניתן הוא טוב, מכבסים במים רכים ולפחות המגבות והמצעים נעימים יותר למגע מכביסה ביתית.

הענף נמצא בעיצומה של מהפכה: מכונות הכביסה והיבשנים יוחלפו במהלך חודש יולי במכונות חדשות שיושכרו מהספק (המכונות לא נקנות ובמידה ותהיה אי שביעות רצון נוכל בתנאים מסוימים להחזירם). תופסק עבודת דוד הקיטור וחימום המים והייבוש יעשו על ידי גז.

הקטנו כמעט בחצי את שטח המחסן שהיו בו תאי הבגדים ואני מקווה למצוא שימוש ל 80 מ"ר רצפה שהתפנתה.

למרות החששות אנו מנסים לעשות הכל כדי להשאיר את הענף שמתמשים בו רבים.

תודה לצוות המחסן והמכבסה - טלי, תמי, כרמלה ועדה שלמרות החששות נותנות יד למהלך דרמתי זה.

בריכת שחיה – חברי הקיבוץ המכונים גם חברי האגש"ח החליטו על הפעלת הבריכה בכל מחיר ועלות. אמרו וביצעו: לצורך הפעלת הבריכה הושקעו על ידי חברי הקיבוץ כ- 100 אלף ₪ (כ- 500 שח לחבר) וכנראה

סוף בעמוד הבא

עברה כמעט חצי שנה משנת 2017 והרבה זמן לא דיווחתי על הנושאים השוטפים שבהם אנחנו עוסקים.

נעבור שוב על הרשימה שאני אחראי עליה הדבר יסייע לי גם בחפיפה בהעברת התפקיד למנהל הקהילה הבא:

כל-בן - הכל-בו שלנו עובד בצורה טובה ועל פי התוכנית למרות התחרות באזור שכנראה תלך ותגדל.

חדר-אוכל - מתפקד היטב והתוצאות הכלכליות שלו טובות מהתחזית. ביצענו לפני מספר חודשים שינוי של התפריט, שגם אליו כנראה כבר התרגלנו.

למרות שלעניות דעתי המחירים בחדר האוכל נמוכים, יחסית, אין לנו שום כוונה להעלות מחירים.

אנו מנסים לבדוק שוב ספק מזון חדש, בעיקר עקב תלונות של הורי הילדים. כמובן שהרבה תלוי במחיר המנה. על פי המראות בטלויזיה ועל פי ידע אישי, לדעתי, המזון שאנו מקבלים בהחלט ברמה טובה וכאמור המחיר סביר +.

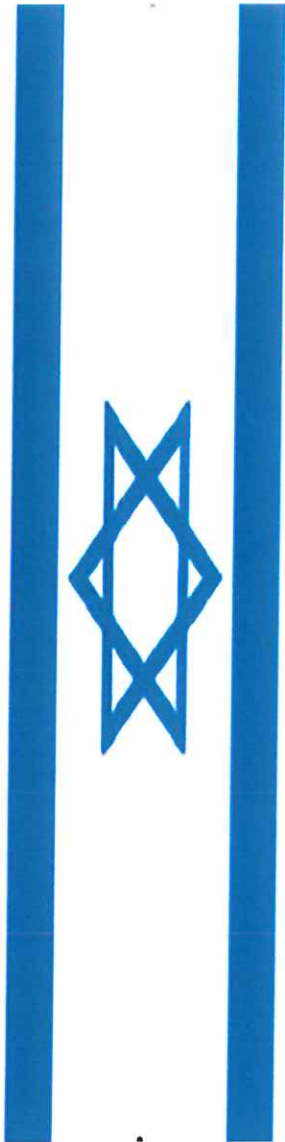
שני ענפים אלו מנוהלים היטב על ידי ישי - תודה לישי על ההשקעה.

שירותים טכניים - קיבלנו הצעה מנותן שירותי תקשורת לחברי הקיבוץ להוזלה משמעותית בעלות תוכניות הטלויזיה, VOD, ערוצי ספורט וילדים בתשלום וכל השאר. אני ממליץ להכנס למהלך בעיקר למשתמשים הכבדים. ניתן להתעדכן אצל יוסי בן פורת לבדיקת כדאיות פרטנית לביצוע התשלום מ"הוט" לחברת התקשורת שאנו עובדים איתה.

מרפאת שיניים - עומדת בתקציב. לטענת הלקוחות יש לנו רופא טוב במיוחד וגם מנסיון אישי אני ממליץ לטפל אצל ד"ר יונתן בשיניים. שרות נוסף שיש אצלנו זוהי

בעסקי קהילה – 100

חלום ישראלי – תלמה אליגון

ארץ תוססת היא ארצנו
אלף גוונים ומקצבים

גם אם שונות הן דעותנו
בלבבות כולנו כאן שווים.

מן המדבר עד הכנרת
מן הגליל ועד לים
זוהי ארצנו, אין לנו אחרת
אנו נוסעים בה עד עולם.

שלום, סלאם, שלום
נחיה כולנו יחד בשלום
שלום הוא תקוה
אם רק רוצים
אז הוא אינו חלום.

שלום, סלאם, שלום
אנחנו מושיטים יד לשלום
שלום הוא תקוה
אם רק רוצים
אז הוא אינו חלום.

אמא, כל אמא, מבקשת
שבנה יצמח לאהבה
וכשיגדל יהיה פה שקט
שיבוא שלום היא מקווה.

איזה גן עדן אז יהיה כאן
כמה שגשוג ורווחה
יחד נשבה תחת גפנו
בשלום, בגיל ובשמחה.

סכסוך אפשר לפתור
ביחד נחפש תשובה
אנחנו נעצור
את מעגל הדם והאיבה.

שלום, סלאם, שלום
אנחנו מושיטים יד לשלום
שלום הוא תקוה
אם רק רוצים

אז הוא אינו חלום.
והוא יבוא, יבוא שלום
אנחנו עוד נביא את השלום
שלום, סלאם, שלום

יהיו תשלומים נוספים. מרבית שותפינו
הטבעיים, תושבי השכונה הדרומית של
הישוב, נותנים לנו יעושי ולא רכשו מינוי.
כנראה בגלל הצורך שלנו לגבות כסף נוסף
עבור אורחי התושבים מה שמקובל בהרבה
מאוד בריכות קהילתיות.

העונש שקיבלנו מתקבל שלא בהבנה, אבל
מתקבל ולו רק בגלל ההחלטה של חברי
הקיבוץ להפעיל את הברכה בכל עלות. חבל
רק שמי שלא רכש מנוי מפספס את הברכה
שמופעלת בצורה טובה מאוד בפיקוח צמוד.

לעניות דעתי, מי שלא רכש מנוי, בעיקר אלו
עם הילדים, הפסיד בגדול.

קבוצה גדולה של מתנדבים חברי קיבוץ מכל
הגילאים והמינים התנדבו להיות "נאמני
ברכה". מעירים על כל חריגה מהנורמה
בנושא נקיון, גובה המים וכניסה של אנשים
לא מורשים ואנשים שלא מהישוב.

הנקודה הזו מעמידה בספק רב את הרצון
שלנו לחדש את הברכה בעלות משמעותית
לקראת השנים הבאות וחבל.

לידיעה: באם הימענישים יתקררו או
שרוצים להתקרר במים הקרירים - אנו
מאשרים לרכוש מנויים מוזלים עם תשלומי
אורחים ליולי אוגוסט אחרי שחודש יוני
יסתיים.

שבת שלום,

שאול

**פיתוח קהילתי וריכוז תרבות -
עם סיום עדי גל את תפקידה**

ממנהל 'נוף אשדות'

לתושבי וחברי אשדות,

החל מתחילת יוני נכנסתי באופן רשמי לתפקיד מנהל האגודה הקהילתית 'נוף אשדות'.

קצת על עצמי: בן 43, יליד עמק יזרעאל, תושב קיבוץ מרחביה ונשוי ליעל בת הקיבוץ. ביחד אנו מגדלים את שלושת ילדינו.

בהשכלתי אני בוגר תואר ראשון במדעי המחשב ומערכות מידע ממכללת עמק יזרעאל ותואר שני (NBA) מהתכנית למנהלים באוניברסיטת חיפה.

בקיבוצי מרחביה, כיהנתי במשך שתי קדנציות כחבר הועד המקומי ובנוסף גם כחבר ועדת חינוך.

בזמן הפנוי המועט שנשאר לי בין העבודה. התפקידים ההתנדבותיים וכמובן המשפחה אני חובב מושבע של שחייה במים פתוחים (כל מקווה מים תחת כיפת השמיים), ענף ספורט מרתק אליו נחשפתי בשנים האחרונות.

אחרי לא מעט תפקידים שמילאתי בתחום התקשורת ההיי-טק והאנרגיה החלטתי להתמקד בתחום הניהול הקהילתי במגזר הכפרי.

במסגרת זו אני משמש מזה כשנה וחצי גם כמנהל האגודה הקהילתית בחפצי-בה.

עם כניסתי לתפקיד אשמח להפגש עם חברים רבים ככל האפשר. בכדי להכיר ולהקשיב לרחשי הלב ולשמוע את עמדתם ביחס לחיים המשותפים של כולנו כאן באשדות.

אני מזמין אתכם ליצור איתי (או עם אתי במזכירות) קשר לצורך תיאום הפגישה.

ימי העבודה שלי באשדות הם: ראשון ושלישי.

טלפון: 050-6944749 (אם איני עונה כדאי לשלוח הודעה) או במייל:

Ayi.kehila@ashdot.org.il

להתראות, גלעד גורן

עדי גל סיימה את תפקידה כמנהלת הפיתוח הקהילתי באמצעות התרבות באפריל 2017.

עדי נכנסה לתפקידה עם ראשית כהונתי. הגדרנו לעדי את תפקידה: פיתוח הקהילה באמצעות התרבות. יש בתרבות את שיש בתרבות, כלומר הזדמנות לקיים אירועים שיש בהם בראש ובראשונה חוויה - לרוב שאמורה לגרום להנאה, יש שהיא פשוט על מנת לחיות את החיים במעגלי השנה ובמעגלי החיים.

אנו בחרנו לראות בתרבות לא רק מטרה בפני עצמה אלא גם אמצעי - אמצעי רב עוצמה לפיתוח הקהילה, ליצירת קשר בין אישי בין מעגלים שונים בקהילה באמצעות מפגשי התרבות- הן בהכנתם והן בקיומם.

זה מה שהנחה את עדי בעשייתה התרבותית הברוכה.

חגיגת החגים, קיום טיולים ישוביים וטיולים לאורך השנה, ימים ייעודיים שונים, מפגשי קיץ ועוד ועוד - כל אלה שימשו למפגש בלתי אמצעי שיעודו ליצור קשרים בלתי אמצעיים בין לבין, לנתץ חומות, לחבר.

חג ה-90 היה אות לתפיסה שלנו את הישוב - עדי הרימה חג שכלל את כולנו, את הקהילה כולה - חברי הקיבוץ וחברי האגודה קהילתית כולם. הוא ביטא תודה למייסדים והביט פני עתיד. הוא ביטא ומימש תקווה ליחד משמעותי.

עדי הפיקה את האירועים הללו במהלך שנות שירותה את הקהילה באופן הראוי והמקצועי ביותר, תוך מודעותה למימוש ייעוד של פעילויות התרבות וכן תוך ניהול אחראי של המשאבים הכספיים שהקהילה העמידה לרשותה.

אני מודה לה על כל אלה ועוד, בשמי ובשם רבים בקהילתנו.

תודה. דורון.

נהרא 2017

חג הביקורים ושאר עניינים. יונתן אלטר

חג הביקורים

זה זמן רב שלא דיווחנו מ"נהרא" – האירוח הטוב בקיבוץ אשדות יעקב. חג הביקורים שעבר עלינו לפני שלושה שבועות הוא הזדמנות טובה לעשות זאת. החג עבר עלינו בהצלחה רבה. ב-150 המיטות שיש לנו ישנו ... 185 אנשים. איך? אל תשאלו, לבקשת האורחים הוספנו מזרונים (בתשלום), ילדים קטנים ישנו שניים במיטה (בתשלום), בקיצור תפוסה רבה. תפוסה כזאת דורשת התארגנות מיוחדת גם בחדר האוכל שמגיש בימי החג ארוחות בוקר עשירות במיוחד, בגבינות מסוגים שונים, מעדנים, מבחר גדול של סלטים ועוד. הישראליים, כידוע, אוהבים לקחת מהכל ומילוי כלי ההגשה, בזמן הארוחה, היא עבודה תכופה ודחופה. כמו כן, צריך לקחת בחשבון שחדר האוכל שלנו קטן ויש בו כ-110 מקומות מה שדורש פינוי מהיר כשמשפחה מסיימת לאכול והכנה למשפחה הבאה, צוואר בקבוק נוסף הוא שטיפת הכלים, מטעמי מקום, אין לנו מדיח ופעולת שטיפת הכלים וניקיונם דורש עבודה מהירה ורצופה. בכל אופן למרות המוני האורחים, בעיניהם, ארוחות הבוקר זרמו על מי מנוחות וקיבלנו מחמאות רבות על השירות, המגוון והטעם.

עוד אתגר היה בסופו של החג, יום חמישי כאשר 40 משפחות עזבו את האירוח בשעה 11:00 ויש לחץ גדול לנקות ולהכין את 40 החדרים ל-40 משפחות שמתחילות להגיע כבר ב-13:00 משימה שדורשת התארגנות ויעילות עליה מנצחת **חיה כהן** - מנהלת משק הבית. חשוב לנו לציין גם את שיתוף הפעולה עם עובדות מכבסת אשדות יעקב: **תמי להב** ו**כרמלה** ואת **טלי גורן** מנהלת המגזר שנתנו לנו שירות מעולה בשעות לא שגרתיות.

עובדים ב'נהרא

יו"ר 'נהרא' הוא **ישראל בן ארצי** (מטולה), מגיע אלינו יום בשבוע: רואה, בודק, חושב, משוחח, מייעץ, מוביל. את 'נהרא' מנהלת כבר 10 שנים **אדוה אלגריסי** (בת אשדות מאוחד), לאחרונה, עם גידול בעומס הניהול:

הצטרפות נהריים ל'נהרא', עיסוק בעתיד 'נהרא', מונתה **שני בינס** (בת מושבה כנרת, מתגוררת באשדות מאוחד) למנהלת תפעול ומנהלת הזמנות. שני קיבלה מאדוה את האחריות לתפעול היומיומי ומאפשרת לה להתמסר לניהול הכללי. את משק הבית מנהלת כבר כמה שנים **חיה כהן** (חברתנו), **אסתי גל** (חברתנו) מנהלת, בחצי משרה את נושא ההזמנות של קבוצות מהארץ ומחו"ל ו**יונתן** עוסק בשיווק ובשאר ענייני תפעול שאין מישהו אחר שיעסוק בהם. עוד בצוות, שתי סטודנטיות בנות הקיבוץ: **שקד איתן** ו**סתיו הראל** שממלאות את תפקיד תפעול ההזמנות והקבלה בערבים, בסופי שבוע וחגים. את תחום המזון מובילים **חסאן** ו**שריף** (כפר רמאנה), בעזרתם של עובדים מזדמנים. לאחרונה התווספה לצוות משק הבית, **אן**, בת הזוג של **איתיאל**, שעושה עבודתה בשקט וביסודיות.

חדש ב'נהרא'

רבים עקבו, איתנו בשלבי השיפוץ של בית 71. הבית שהוסב מדיירות חברים לאירוח כפרי לפני 20 שנה, כמעט ולא השתנה מאז. בתיירות מדברים על החלפת כל תכולת החדר ועיצובו כל 7 שנים, בבית הזה זה היה פי שלוש זמן ומצבו צעק את הצורך בשיפוץ. לצורך השיפוץ נבחרה מעצבת שהכינה תכנית על פי הנחיות ההנהלה, **ביניהן**: לא לצאת ממסגרת הבית (כדי שלא יהיה צורך באישורים של הועדה האזורית לתכנון) את הצורך במרפסות בקומה השנייה, הצורך להעביר חלק מהדיירים להשתמש בצד הדרומי של הבניין, הגדלת המקלחת וחידושה, חידוש המטבח, החלפת מרצפות, בקיצור... יצירת משהו אחר וגם משהו חדש. עיתוי השיפוץ, נקבע לחורף (דצמבר) – העונה הרגועה אצלנו. כמו כן נקבע שיש לסיים השיפוץ, תוך שלושה חודשים. על המלאכה הופקד **מיכה סוסן** (חברנו) גם משום שחשבנו שהוא היחידי שאנחנו יכולים לבטוח בו שיעמוד בלוח הזמנים הלחץ. תוך הקפדה על המשך בעמוד הבא

נהרא 2017 - המשך

ברשת. אתר האינטרנט שלנו מתחדש כל הזמן, בחומרים חדשים, מאמרים על האזור, חדשות ומבצעים. גם דף הפייסבוק שלנו מתחדש שלוש פעמים בשבוע עם חדשות ועדכונים מה שגורם לזרם הטלפונים להתגבר בהתאם. **נשמח אם גם אתם תבקרו באתר האינטרנט שלנו ותעקבו אחרינו בפייסבוק**, אנחנו משערים שתיהנו מזה כי שני המקורות האלה יודעים לספר על מגוון אירועים ואטרקציות באזור שאפילו אנחנו לומדים עליהם משם. (42 מאמרים על האזור שמורים שם עד כה בסעיף "מה בנהרא" / מאמרים) אגב, אחד הדברים הטובים בפרסום ברשת זה שהכל מדיד, למשל אנחנו יודעים שבפייסבוק יש לנו 7,381 אוהדים שהחשיפה השבועית שלנו נכון ל- 26.5.2017 היא 2,258 אנשים כשהחשיפה נכון ל- 1.1.2016 היתה 1,120 אנשים. עוד אנחנו יודעים שרוב עוקבי הדף שלנו הן נשים, בעיקר בנות 25-44 ורובן מאזור המרכז, בעיקר מהערים: ראשון לציון, תל אביב, פתח תקווה.

הזמנות און-ליין

עולם הזמנת הלינות מתקדם היום לכיוון של הזמנות און-ליין, כלומר, יושב בן אדם בתל אביב או באר שבע, ברלין או לונדון ובעזרת תכנה מתאימה כמו Booking.com (ויש נוספות) הוא יכול, להיכנס לתכנת ההזמנות של האירוח שלנו, לבחור את החדר שהוא רוצה, לשלם עליו ולתפוס אותו. האפשרות הזאת היא מקדם מכירות ושיווק טובה ומי שאין לו את האפשרות הזו מפסיד לקוחות שרוצים לתפוס חדר בלי לטלפן, בלי להשאיר הודעה ולחכות שיחזרו אליהם, לסגור עסקה וזהו. גם בתחום ההזמנות און-ליין כדי שאנשים יזמינו אצלך צריך לתפעל את תכנת ההזמנות בחכמה, בידע, בצורה נכונה לפי כללים ודרכים שהיא מאפשרת. ולכן גם כאן אנחנו נעזרים בחברת "זזים ברשת" שהקימה מחלקה המתמחה בקידום הזמנות און-ליין וגם בתחום הזה אנחנו רואים גידול

הסוף בעמוד הבא

התוצאות הרצויות. במקביל נבחר "מפקח בנייה" לפרויקט – **שגב פרישקולניק**, שייעץ, הקפיד, בדק לאורך כל התהליך מהתכנון ועד מסירת המפתחות. לא ויתר על שום פרט.

מיכה הפעיל מגוון של אנשי מקצוע בו זמנית, לחץ ודרש ו... הצליח לעמוד בזמן המוקצב – פסח 2017. בקיצור, נבחר צוות מנצח והתוצאות משביעות רצון, האורחים משבחים ואנחנו קוצרים את הפירות.

נוי

אחד הדברים ש'נהרא' מפורסמת בהם ומי שמסתובב באזור יודה שזה נכון זה היותה פינת חמד, ירוקה, מטופחת ופורחת. העצים המיוחדים שניטעו עם הקמת המקום לפני כ- 20 שנה: קיגליה אפריקאית, קסיית האבוב גדלו ומייצרים צל רב שלא לדבר על תקופת הפריחה המרשימה שלהם. חודש יוני הוא החודש הראשון של הפריחה הצהובה של הקסיה - מוזמנים לבוא ולראות. הגינות הקטנות מטופחות וירוקות ולאחרונה הוספנו את "הגינות האנכיות" על עצי התמר – "גינות" ייחודיות. בסך הכל יש באתר אווירה ירוקה, נעימה ורגועה. את הנוי מחזיקה חברת "ליגן" בראשותו של עופר חברה שמחזיקה גם את הנוי של הקיבוץ.

פרסום

אתה יכול להיות מקום יפה ונעים וטעים אבל אם לא יודעים עליך - לא מגיעים אנשים. ואיך ידעו עליך? בימינו אם אתה לא ברשת האינטרנט – אתה לא קיים. כדי להיות קיים באינטרנט זה לא מספיק להקים אתר או לפתוח דף פייסבוק, צריך שהם יהיו קיימים ויחד עם זה צריך, כל הזמן להפעיל אותם ע"פ ה"דרישות" של "גוגל" ו"פייסבוק" ע"פ כללים המתחדשים תדיר, צריך כל הזמן "להאכיל" אותם. לשם כך כמו בתחום הנוי, שכרנו שרותיה של חברה, "זזים ברשת" שהמנהל שלה, בנוסף על היותו איש אינטרנט הוא גם תיירן ותיק ומנוסה. החברה הזו דואגת שנהיה בולטים

נהרא 2017 - המשך

גם אנחנו תורמים

רפא אנא היא עמותה שבחזון שלה כתוב: "אנו מסייעים לאנשים שחוו את מחלת הסרטן לקחת פסק זמן לגוף ולנפש בנופש חוויתי יחד עם בני משפחה שתמכו בהם. אנו גם מעודדים ערבות הדדית ונתינה ותמיכה קהילתית בחולי סרטן באמצעות התרמת הנופשים מבעלי יחידות נופש נדיבים ברחבי הארץ. נהרא, נענתה לפניית רפא נא ומארכת מידי פעם מחלימים ממחלת הסרטן. הנה מכתב שהתקבל לפני שבוע.

From: Robyn Shames
[mailto:refanah@gmail.com]
Sent: Wednesday, June 14, 2017
To: Adva Atias <adva@nehara.co.il>
Subject: תודה רבה על האירוח של מרגריטה ובניה

שלום אדווה וכל צוות 'נהרא', בשם רפא נא נופש מרפא אני מבקשת להודות לכם מאד על האירוח של מרגריטה ובניה בסופ"ש האחרון ובכלל על נדיבות הלב המתמשכת שלכם. מרגריטה מתכוונת לכתוב מכתב תודה, אך בינתיים כתבה לנו מייל תודה קצר ובו סיפרה שהאירוח היה "מעל ומעבר לכל הציפיות".

אין לי אלא לחזור ולהגיד לכם כמה התרומה שלכם חשובה לחולי הסרטן ולבני המשפחה שלהם, ובמיוחד העובדה שאתם מוכנים לארח גם בסופ"ש. כל הכבוד לכם ותודה רבה רבה.

שיהיה לכם יום מקסים ורק בריאות ואושר.

רובין שיימס
מייסדת ומנכ"ל
רפא-נא נופש מרפא

טלפון: 053 6226393 / פקס: 153536226393

www.refanah.org

שבת שלום

כלכלי (בשביל זה אנחנו עמלים)

אחרי 2016 שהיתה שנה טובה בנהרא, לקחה על עצמה הנהלת 'נהרא' תכנית שאפתנית לעשות את 2017 – טובה עוד יותר. נכון להיום, יש לנו סיכומי סוף רבעון, למרות שרבע מהאתר (12 הדירות של בית 71) היה סגור לרגל השיפוץ, 'נהרא' עומדת בתכנית השנתית ואנחנו מקווים ומאמינים שאם לא יהיה משהו חריג במדינתנו הדינאמית, נוכל לעמוד בתכנית. אמן.

'נהרא' לאן?

אנחנו בתחושה שהפוטנציאל של 'נהרא' ממומש ברובו. מכיוון שהמקום קיים ויש הנהלה ויש צוות מסור, הנהלת הקיבוץ שאלה את עצמה ואותנו איך אפשר להגדיל את הענף הזה כדי לקבל ממנו יותר. לשם כך הוקצב סכום כסף נקבע יועץ חיצוני שיחד איתנו בודק כיווני התפתחות אפשריים.

נהריים

כזכור בתחילת השנה, יצאה אשדות מאוחד מהשותפות בנהריים והאתר נשאר רק של אשדות איחוד. הנהלת הקיבוץ החליטה לצרף את נהריים ל'נהרא'. במקביל, סיים עופר לוי (אשדות מאוחד), שנים רבות של ניהול מסור. המשימה הראשונה של 'נהרא' ומשי"א היתה למצוא מנהל לאתר נהריים, לאחר חיפוש אינטנסיבי, ומספר ראיונות נבחר לתפקיד רונן סולפיי (אלומות, בן אח של חיים). רונן צעיר דינאמי ונמרץ, לומד את תפעול האתר, יוצר קשרים, חושב על כיווני פיתוח. כדי שיתפנה לענייני הניהול והפיתוח עובדת איתו בר זנדני (אשדות מאוחד) המתפעלת את המזנון.

להביא את נהריים להיות אתר מושך ומרוויח דורש מחשבה ויצירתיות ובה עוסקים ישראל, אדווה ורון בעזרה של המועצה האזורית וגופים נוספים.

פרוייקט "אשדות בשביל דורות"

אשדות בשביל דורות

להתאים את "אשדות בשביל דורות" ביבית קרפי.

אנחנו מבקשים את תמיכת הציבור במהלך זה. אם בית קרפי ימשיך לעמוד כפי שהוא עומד היום הוא ייהרס בהדרגה. רק שימוש של המבנה ותחזוקתו יציל את המבנה הזה.

עודד גפני ושאול ינאי, בשם צוות "אשדות בשביל דורות"

השיר של מחמוד דרוויש שמירי רגב לא הסכימה לשמוע

חשוב על זולתך

כשאתה מכין את ארוחת הבוקר שלך, חשוב על זולתך.

(אל תשכח את מזון היונים)

כשאתה מנהל את מלחמותיך, חשוב על זולתך.

(אל תשכח את שוחרי השלום)

כשאתה משלם את חשבון המיים, חשוב על זולתך.

(אל תשכח את מי שיונק מיי עניים)

כשאתה שב אל הבית, ביתך, חשוב על זולתך.

(יש מי שאינו מוצא מקום לשינה)

כשאתה נותן דרור לנפשך בהשאלות, חשוב על זולתך.

(חשוב על אלה שאיבדו זכותם למילים)

כשאתה מהרהר באחרים הרחוקים, חשוב על עצמך

(אמור: הלוואי שהייתי נר בחשכה)

מזה כשלוש שנים עוסקים מספר חברים בניסיון לקדם הקמת מונומנט למקימי אשדות יעקב.

בשלב הראשון בדקנו את האפשרות לקדם פרוייקט זה ביחד עם אשדות מאוחד. כעבור שנתיים של ניסיונות חוזרים ונשנים, שיתוף הפעולה ירד מהפרק.

בעקבות זאת הוקם צוות של אשדות יעקב איחוד בלבד בשם "אשדות בשביל דורות" להקמת המונומנט למקימי אשדות יעקב. הצוות כולל את עודד גפני, דוד אלטר, אריק ראובני, סמדר בן פורת ושאול ינאי.

הצוות בדק מספר חלופות להקמת המונומנט ונפגש עם מועצת הקהילה מספר פעמים לשם מציאת מקום מתאים למונומנט.

במפגש עם מועצת הקהילה הצוות המליץ להקים את הפרוייקט ביבית קרפי ולגאול את יבית קרפי משממונו. מועצת הקהילה לא אישרה המלצה זו אלא הציעה את בית התרבות. במקביל להצעה למקום את הפרוייקט בבית התרבות יצא קול קורא לאפשרויות נוספות לשימוש בית התרבות. הצוות נפגש שוב כדי לדון באפשרויות החדשות שעלו במועצת הקהילה בנוגע לבית התרבות. הצוות איננו רואה לנכון לשלב בין "אשדות בשביל דורות" וההצעות הנוספות שעלו במועצת הקהילה.

בעקבות המהלכים האלה, הצוות דן באפשרות להציב את "אשדות בשביל דורות" בשטח פתוח. הצוות הגיע למסקנה שבעמק הירדן לא מתאים לעשות דברים כאלה בשטח פתוח. הצוות גיבש הצעה להיפגש עם נוספת במועצת הקהילה כדי לאפשר

מלחמת ששת הימים ביומניה של אשדות

תקופת ההמתנה

26.5 הרכב מזכירות החירום כולל את רכו המשק משה מלמוד, רכו עבודה אריה ניב והמזכיר אורי פלג. הפרדה מגדרית - גיוס לחפירת תעלות אחה"צ על ידי גברים. בחורות ונערות מגויסות לטובת קטיף החצילים שמבשילים במרץ. הדיסקוטק פתוח בערב אבל אין עם מי לרקוד, כי המקום עמוס בצידוד חרום ומכשירי קשר.

28.5 שלוש חופות נפרשות על הדשא ליד חדר העיון. ראשונים שרה ויענקלה - היא בשמלה יפה ופשוטה ללא כסיות, ושמו שמיים בסנדלים, שקנתה בעיר חדרה. אחריהם שפרה ואלישע ולבסוף זליה וצביקה, היא עם שמלה המגיעה עד הרצפה. לרגל החופות הוקדמה חפירת השוחות לשעות 15-17. ד"ש למגויסים: מוטקה וולדרסקי, עמוס גולדברג (גל), אורי שיפר, ראובן היימן, חנן לרנר, אפרים גרשטנבליט ויאיר ברקאי.

29.5 היום יעברו החברים שיעור עזרה ראשונה כולל הדגמות. הוחלט על הוצאת דפי אינפורמציה יומיים. תורים ארוכים במחסן האספקה.

30.5 מכתבי חיילים- זודו מדווח משדה הקרב, למרות שהקרב עדין לא התחיל ואנחנו בגבולות הארץ. אלישע ששבר שיא פלוגתי בקבלת מכתבים מהבית, מוסר שהם נמצאים במקום שקט ומוצל.

משק בשעת חירום

- בימים טרופים אלה גוייסו למעלה מ-40 בנים, האחרון בהם אורי שיפר.
- באמצע מאי גיוסו נהגים למלי"ח על כלי רכבם. כל הטנדרים גוייסו וגם מספר טרקטורים.
- המאורע הפיקנטי- חתונתם של איתמר ואהובה ענבי. החתונה נועדה ללייג בעומר, ואיתמר שגוייס, הגיע ברביעי לפנות בוקר הביתה. זאת למרות שרפול הציע לשלוח את

המכונית שלו לקחת את אהובה ולעשות החתונה בבסיס צבאי. מאחר ולפי ההלכה אין מחתנים בזמן ספירת העומר, ניגש איתמר לרב קוק בטבריה שהעביר היתר מיוחד לרב קורן בכנרת. ההיתר ניתן, ובשעה 1300 נסעה המשפחה לכנרת והרב חיתן. כעבור שעות אחדות חזר איתמר הנשוי ליחידתו.

מכתבים מחזית הדרום

- אני כותב לכם את הגלויה הזו מרפית. שימו לב לתאריך ההיסטורי. ההיסטוריה חוזרת ואנחנו סוף סוף במלחמה. אני חש שזוהי לי התחלה של הטיול בחו"ל... הקרב היה די קשה אך למרות הכל הבסנו את האויב האכזרי. סבלנו קצת אבידות, אבל אני אישית בריא לחלוטין ואין מה לדאוג. היתה לי כרגע הפסקה בגלל התקפת אויר קלה. שלום ולהתראות. זודו אלתר

- אשתי החמודה. הרגע הערב ירד והמוראל גבוה. הרבה דברים איני יכול לפרט אך עבדנו בצורה נהדרת ופנינו צועדות קדימה איני יודע עדיין לאן. מתחיל להחשיך ויש המון רעש של טנקים ועשן, ואין לי זמן לכתוב כי אנחנו עסוקים. היי חמודה ונתראה בקרוב בביתנו הקטן ורק אז נוכל לשמוח... איתמר

מתנדבים על המשמר

- רוצה לכתוב לכם כמה אני קשורה לישראל. בזמן הזה אני נמצאת כל הזמן ליד הרדיו וקוראת בעיתונים כל דבר שקורה עם ישראל. רות אגלי, ציריך שוויץ.
- אנחנו כל הזמן מתגעגעים. בלתי נסבל שלא נותנים לכם להיות במנוחה.

סוף בעמוד הבא

מלחמת ששת הימים ביומניה של אשדות - המשך

- מכשיר רדיו ובעיקר טרנזיסטור, הופך בזמן מלחמה למצרך מבוקש. כל מכשיר כזה, מקהיל סביבו ציבור שצמא לכל בדל אינפורמציה.

- לרגל הוצאת היומונים, יום אחר יום, אזל מלאי נייר השיכפול הלבן, ומה שנשאר הם נירות צבעונים שנותרו מפורים. רצף המאורעות דוחה שיקולים אסתטיים, מסבירים עורכי היומן.

בקרבות ששת הימים נפלו שנים מבנינו:

יוחאי קורן נפל ב-5.6 בקרב ברצועת עזה
בארי אורן נפל ב-6.6 בקרב בשומרון.

יהי זכרם ברוך!

ליקט אבנרון

- כרגע שמענו ברדיו של שוודיה על התארגנות של מתנדבים שמוכנים בעת הצורך ללחום למען ישראל. אשאל את חואן אם הוא מוכן לכך... **אוי וחואן, בזל שוויץ.**

מהקרבות עצמם אין כמעט דיווחים ביומני המלחמה של אשדות אולי מטעמי צנזורה ואולי כי הם עדיין לא סופרו.

אבישי ערפלי מדווח על קרבות בציר לטרון-רמאללה. היו קרבות קשים, הירדנים יחד עם כח קומנדו מצרי, ברחו לגבעות והחלו לצלוף עלינו באש מקלעים. לאחר איגוף וריכוך של שריוניות, חיסלנו חלק מהם והשאר ברחו.

שיגרת מלחמה

- כל ימי המלחמה ישבו החברים במוצבים שבשטח הישוב בעוד אוכלוסיה בלתי לוחמת במקלטים או בקרבתם. הילדים ישנו בלילה במקלטים.

- המשק שרוי בעלטה כבדה ורק הבהובים של פנסי יד, פולחים מדי פעם את האפלה.

- זוגיות חדר האוכל כוסו בנייר דבק לאורך, לרוחב ובאלכסון.

- הישיבות היחידות שמתקיימות הן של 'המטות המיוחדים' - הצבאי והאזרחי, והללו נערכות על הדשא ליד המזכירות.

- גיוס נוסף לענף התצילים. הפעם גם גברים.

- הטלפון היחיד לא חדל לצלצל ולוח המודעות עמוס בד"שים מהחזית

ארכיון אשדות יעקב איחוד

סבא אלכסנדר

חינוך עברי בגימנסיה ומשאת נפשו ונפש משפחתו לציון.

והנה שלח את בנו היחיד, הסנונית הראשונה, לתור את הארץ ואחריו את הבת הבכירה ואח"כ השניה. ואחר-כך עם אשתו (החולה מאד) והבת הצעירה בא ארצה, לפני 18 שנה, והתיישב אצל בתו בגשר-אשדות. ופה הוא מצא את עצמו, פה הגיע לעשרה נכדים (ביניהם אחד חייל בצה"ל).

אופטימי, טוב-לב ובעל מרץ יוצא מן הכלל היה האיש נמוך הקומה הזה. בקובנה, כאשר נחוץ היה להשיג רישיון לריפוי ברדיום את אשתו החולה, מתייצב הוא עם זר פרחים בראש השנה האזרחי לפני נשיא המדינה הליטאית ומשיג את מבוקשו.

במשק היה מעורב עם הבריות. כל שנותיו בארץ עבד ועד יומו האחרון. על זאת היתה גאוותו ונושא שיחותיו. בזמן הפנוי, כשעברו ליגור - סבא אלכסנדר נכנס תיכף לעבודה במטבח שם, וכן היה גם בשהותו בימי הקיץ אצל בתו בכפר-גלעדי. הכנת הירקות והבצלים לבישול במטבח הייתה בעיניו מלאכת קודש, וכאשר חבריו האדוקים מההורים, היו מבקרים אותו קשה על שלא דייק תמיד לבוא לתפילה, היה עונה: "עלי למהר ולהכין בצל לחברים לארוחת הבוקר. זה שקול כנגד או כמו התפילה לרבש"ע..."

תמים, עליו ושמח היה האיש. תמיד מלא חלומות ותקוות: הנה הוא קונה שני שטרות מלווה של המדינה, מחכה לזכייה הגדולה ואז... עד וילה על הר הכרמל יגיע, להנאתו ולהנאת הרבים. והנה מחכה הוא, זה עשרות בשנים, לירושה מדודו שבאפריקה אשר יש לו מכרות זהב, והוא יממן את כל צרכי המשק...

על חידלון לא חשב. בינו לבין ה"מלאך דומה" אין שום "סמיכות הפרשה". לו אין זמן לזה. הוא מלא תקוות ודמיונות כרימון

סוף בעמוד הבא

אלכסנדר זלקינד, הקבור באשדות יעקב, היה אביה של אלה דיין ז"ל, אמו של מיכאל דיין ז"ל. אלכסנדר נולד בשנת 1872 ונפטר באשדות ב: 21.04.1952. הוא עלה לארץ עם אשתו, דבורה פוקס, ב-1934 ושניהם הצטרפו לבתם בגשר. דבורה פוקס, נפטרה בגשר ב-1938.

הדברים המובאים להלן נכתבו ליום השבעה למותו והובאו ביומן אשדות 64 משנת 1952. הכתבה משקפת במקצת כיצד חיו אבותינו במזרח אירופה בסוף המאה ה-19 ובתחילת המאה ה-20. שמו של הכותב/ת לא ברור.

תודה לתמר מעין על הקלדת החומר.

שאול ינאי

על סבא אלכסנדר ז"ל

דברי ימי סבא אלכסנדר דומים לדברי ימיהם של רוב היהודים בתפוצות הגולה בכל הדורות, אם גם בשינויים במקום ובזמן.

את נתיב היסורים שהתווה ליהודי רוסיה וליטא ניקולאי ניקוליביץ', עבר דרך היערות העבותים של פולסיה, יחד עם אשתו ושלושת ילדיו, כשהבכירה בהן היא בת 12. לילות רבים לנו ביערות וחיילים שחנו בסביבה סיפקו מזון לילדים. כה הלך-נדד לגולת רוסיה הגדולה, הגיע לחרקוב ולקורסק ושם, בהזדרכת אשתו, שבר-אורין היתה וידעה אף לכתוב שיר, למדו הילדים בבית-ספר. לאחר תלאות שנמשכו שנים, לאחר שניצלו מידי דניקין, שב עם משפחתו לקובנה עיר מגוריו. שם קיבלו הילדים

ארכיון אשדות איחוד - סוף

נר נשמה חודש יוני

טברקה	עטיל	30.6.1937	כ"א תמוז תרצ"ז
אופין	אהרון	6.6.1938	ז' סיון תרצ"ח
קופל	יעקב	25.6.1939	ח' תמוז תרצ"ט
רמשיצקי	ברוריה	11.6.1945	ל' סיון תש"ה
ורוצלבסקי	גולדה	7.6.1946	ח' סיון תש"ו
זמנסקי	הסיה	20.6.1947	ב' תמוז תש"ז
מהרש"ק	ישראל	15.6.1948	ח' סיון תש"ח
ענבי	טובה	17.6.1948	י' סיון תש"ח
אברישמי	יוסף	17.6.1950	ב' תמוז, תש"י
ניסני	משה	17.6.1950	ב' תמוז תש"י
גור	יוחאי	11.6.1951	ז' סיון תשי"א
עמלי	מרי	2.6.1959	כ"ה אייר תשי"ט
חדש	מנחם	13.6.1960	י"ח סיון תש"ך
קורן	יוחאי	5.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
אורן	בארי	6.6.1967	כ"ז אייר תשכ"ז
לוי	חנן	27.6.1967	י"ט סיון תשכ"ז
טריויס	חיים	4.6.1968	ח' סיון תשכ"ח
בן-יהודה	אברהם	12.6.1968	ט"ז סיון תשכ"ח
עודד	אליהו	18.6.1970	י"ד סיון תשל"ל
דר	יגאל	12.6.1977	כ"ט סיון תשל"ד
דובי	ציפורה	12.6.1983	א' תמוז תשמ"ג
כהן	גרטרוד	27.6.1987	ל' סיון תשמ"ג
זאבי	יהודית	7.6.1989	ד' סיוון תשמ"ט
שימרון	אליהו	4.6.1992	ג' סיון תשנ"ב
בוכשטיין	יוסף	15.6.1994	ו' תמוז תשנ"ד
בעבור	דבורה	18.6.1994	ט' תמוז תשנ"ד
גת	יהודית	20.6.1995	כ"ב סיון תשנ"ה
דיין	אלה	25.6.1995	כ"ז סיון תשנ"ה
פלדמן	עבריה	2.6.1998	ח' סיון תשנ"ח
גפני	חייצ'ו	1.6.2004	י"ב סיון תסש"ד
שרון	גיטה	28.6.2007	י"ב תמוז תסס"א

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט.

וחדרו, זה הארמון שלו. מצחצח ומיפה אותו וממלאו כל טוב... בקיץ ובחורף שוטף בעצמו את הרצפה ואינו נותן לבת לעשות זאת. יום יום מקולת, מגולח ומבושם.

וחדרו פתוח לכל. השכנים נהנים מהיין שהכין במו ידיו והקפה שבישל. כל דכפין יבוא יאכל וישתה. תמיד, ביחוד בחורף, כאשר קר בחוץ והשכנים כבר ישנים, חלוננו היה מאיר בחשכה, כאילו רומז ומאותת: בוא קרוב חבר ותשתה כוס קפה מהביל.

הנכד החייל בהיותו בחופשה, בא עם האקורדיון ומלווה את הסבא השר בטנור חזק רומנטים רוסיים. ופעם, כשהחתן הצטרף למקהלה ובאמצע הרמת הקול השתנק - הסבא מרים קולו וגומר את האוקטבה והחתן נשאר לשבת בבושת פנים... אהדה שמר בליבו לבולשביקים אשר לפני 33 שנה עשו חסד איתו ומשפחתו בתור פליטים.

כשחלה, ביקש רשות מרופא בית-החולים לשוב הביתה, הוא יהודי פשוט ואין לו פנאי לשכב. הוא צריך לעבוד...

כאשר בנו בא לבקרו שלושה ימים לפני המוות, דקלם לפניו ברוסית מזה שלמד לפני 70 שנה (שיר ילדים המפורסם: "ציפור אלוה, לא יודעת לא עבודה ולא דאגה, רק לעוף בשמי תבל ובין עפאים" וכו' עד הסוף).

מה זה? האם מדמדומי הכרתו בימי חייו האחרונים הביע את עצמו בשיר הזה? -

תעלומה היא לב אנוש על סף חדלונו.

לא אהב והתקומם נגד כינוי "זקן", לא הכיר בזקנה ודרש שיקראו לו רק סבא.

נוחה בשלום על משכבך סבא - חלוץ.

אדיסון מתעורר לחיים

עבר בטחוני ואיש תעשייה מצליח בשנותיו האחרונות. כתעשיין הכרתי את ירון אדיב, הוא מספר, דרכינו הצטלבו, ומאז אני כאן, מקדיש את מלוא זמני למען הפארק ומאמין שנצליח. הרעיון הוא לקחת את 84 הדונם של מבני המלאכה והתעשייה ששרתו תפעל לווסק רחב ידיים ולהפכם למרכז תעסוקה מודרני כפי שיפורט בהמשך. 'אנחנו מגדלים כאן בעמק דור נפלא, פורש ירושלמי את האני מאמין שלו, 'אלא שלצער כולנו, מה שטיפחנו וגידלנו בזעת אפיים, קוצר את פירותיו ב'מדינת תל אביב' ואני כאן כדי להפוך את הפירמידה. ירושלמי, המתגורר כיום במושב אלמגור המצוי בתחומי המועצה האזורית עמה"י ונשוי לבת המקום, מסביר כי החליט לקרוא למקום על שמו של הממציא הידוע תומס אלווה אדיסון (1837-1931) משום שהוא רואה בו אחד מאבות המהפכה התעשייתית ששינתה את פני העולם מתעשייה ומלאכה ידנית לפס ייצור של ממש. שמו של אדיסון, מוסיף ירושלמי, נקשר בתודעה הציבורית עם נורת הלהט החשמלית, ולמרות שאת המוצר פיתחו לפניו, הוא זה שהפך את הנורה למוצר צריכה המוני המצוי כמעט בכל בית. אדיסון היה גם פוליטיקאי לא קטן ואחת מאמירותיו החשובות היא: "זמן הוא ההון היחיד שיש לאדם והדבר היחיד שהאדם אינו יכול להרשות לעצמו לאבד". את הזמן אולי לא, אבל את העברית נראה שכן, משום ששפת הקודש במדינת אדיסון אינה רלוונטית, כפי שמעידים המחשבים הנישאים, הלוחות המחיקים, הגראפים ואפילו פרוטוקולים הרשמיים, שכולם כאן על טהרת האנגלית. 'עולם המושגים הגלובלי', קל וחומר בתעשיות הסטרטאפ, מבוסס על אנגלית, מסביר ירושלמי 'וזה הסיבה מדוע העברית הפורמלית נדחקה קצת הצידה'.

הנורות הוירטואליות של פארק אדיסון מחלקות אותנו באופן סכמתי לארבעה

המשך בעמוד הבא

מפעל 'ספן' לייצור לוחות פורמייקה הגובל עם אשדות יעקב, הפך עם השנים שם נרדף למפגע סביבתי מטריד ומאיים הפוגע באיכות חיייהם של תושבי הסביבה. בצוק העיתים נקלע המפעל, שהעסיק עשרות עובדים מטבריה הסביבה, לחובות כבדים, כאשר הוא נסגר חדשות לבקרים בצווים מנהליים של בתי המשפט בגין אי עמידה בדרישות התקן של איכות הסביבה. המפעל נסגר סופית בשלהי שנת 2006 לאחר שבעליו נמלט מהארץ עם כספו, והספקים נמנעו מלהזרים אליו חומרי גלם. מספר שנים נותר המקום בשימונו תחת כונס נכסים שמימש את מה שניתן היה ובשנים האחרונות ניכרת בו תנופת בניה ופיתוח לא שיגרתי, קבלו את 'פארק אדיסון'.

'פארק אדיסון' משתרע על שטח כולל של כ- שמונים דונמים שנרכשו על ידי קבוצת משקיעים בראשות ירון אדיב - איש עסקים מצליח, בעיקר בתחום הנדל"ן שקבוצתו רכשה מידי חברת 'תנופורט' שנשלטה בעבר ע"י אליעזר פישמן תמורת 160 מיליון ש"ח. באחד הראיונות עימו אמר אדיב שגולת הכותרת בעסקי הנדל"ן שלו הוא פארק התעשייה אדיסון בעמק הירדן. "לקחתי מקום שהיה סלאמס והפכתי אותו לפנינה של עמק הירדן", התגאה, אם כי בפועל, המקום נמצא בשלבים ראשוניים למדי של איכלוס.

מנהל ומייסד הפארק מטעמו של ירון אדיב הוא אמיר ירושלמי 44, הרצלייני במקור בעל

אדיסון מתעורר לחיים - המשך

שילוב מנצח עם החקלאות המתקדמת של עמק הירדן, בתקווה שמהלך זה ישאיר בעמק הבננה את מיטב הבנים ויהווה אבן שואבת לאוכלוסיה מאד איכותית שתצטרף מבחוץ.

אנחנו מאמינים בשילוב של תעשייה עם עסקים בתחום המזון, מדגיש ירושלמי, והראייה היא שבתזית המתחם עומד להפתח בקרוב מאד מרכז מסחרי שוקק חיים על שטח של 1000 מ"ר. כדי לשמור על רמת מחירים הוגנת וברת-תחרות העדפתי לקחת אדם פרטי במקום רשת מזון, תוך מחוייבות מצידו למוצרים טריים ואיכותיים. זהו נדבך מאד חשוב בבניית שם טוב למקום, ואנו מאמינים שבעקבותיו ייכנסו אלינו עסקים נוספים.

הקו המנחה של אדריכלי פארק אדיסון הוא לשמר עד כמה שניתן את המבנים המקוריים של מפעל הפורמייקה הוותיק, שנוסדו אי שם בשנות החמישים והשישים של המאה הקודמת, וחלקם מעניינים מאד מבחינה ארכיטקטונית. אפילו שלטים כמו 'אין כניסת אופנים לחדר אוכלי נותרו על כנם כדי לשוות למקום טעם שלך פעם. היו יזמים, אומר ירושלמי, שביקשו להרוס חלקי מבנים ישנים ולבנות תחתיהם נדבכים חדשים, מה שמבחינתם עשוי היה להזיל את העלויות, אך לכך התנגדה הנהלת הפארק בתוקף בנימוק של שמירה על צביונו המקורי של המקום, אשר מזכיר במידת-מה את פרויקט נמל ת"א.

אחת מנקודות התורפה של פארק אדיסון הוא מיקומו ממערב לכביש ראשי (90), שהגישה אליו אפשרית נכון להיום, רק לבאים מצפון בעוד הבאים מזרוע נדרשים לבצע סיבוב פרסה. באנו לינתיבי ישראל בהצעה לכיכר, שתאפשר כניסה גם לבאים מזרוע, אומר ירושלמי. בחברה בחנו את ההצעה והעדיפו ללכת על מסלול נוסף מזרוע לצפון, כולל רמזור, שיאפשר כניסה

המשך בעמוד הבא

חלקים: החלק המערבי קרוי 'רובע המלאכה' שם שוכנות נכון להיום פנצ'ריה ורפדיה ובעתיד ניתן יהיה למצוא סדנאות ובתי מלאכה ברוח המאה ה-19. 'רובע התעשייה' שהוא חלקו המרכזי של המתחם יאכלס מפעלים קטנים ובינוניים בדגש על סביבה נקיה ברוח המאה העשרים.

בחזית הפארק הולך ומוקם רובע המסחר שיכלול מסעדות בתי קפה חנויות בתחום הנוחות ותרבות הפנאי.

לא רחוק משם נושק אליו רובע הטכנולוגיה והמדע שמסמל את המאה ה-21 והמעבר המהיר מלווטק להייטק. בשורה חדשה ומרנינה עבור תושבי העמק ובכלל, הוא המרכז לחדשנות ויזמות שיוקם במהרה בימינו בשיתוף מכללת כנרת וצמח מפעלים שעתיד להפוך את המתחם, כך מקווים כולם, לעמק הסיליקון הישראלי.

מי שרקם את הרעיון הוא אמיר ירושלמי שפנה לפני כשנתיים למכללה האקדמית כנרת, בראשות פרי שמעון גפשטיין, בהצעה להקים באדיסון מרכז שמשלב ידע, אקדמיה, תעשייה וטכנולוגיה במטרה להביא תעשיות עתירות ידע וחדשנות מהאזור ומחוץ לו. ליוזמה זו הצטרפה 'צמח מפעלים' בראשות מנכ"ל הדינמי מנשה שלום ('מנשי') מתל קציר כאשר אל הרכבת מצטרפת המועצה האזורית עמק הירדן בראשות עידן גרינבאום, עד לא מזמן איש תקשורת מהברנזיה התל אביבית. אל שלושת הקודקודים, יש כוונה לצרף תוך כדי תנועה את בית החולים פדה-פזריה שבעתיד יטול אף הוא חלק פעיל בעשייה. לצורך חיבור הקצוות, מפרט ירושלמי, הקמנו חברה כלכלית מטעם מכללת כנרת, אשר תבנה אל צמח מפעלים ועתה אנחנו בשלבי תיכנון מתקדמים לקראת ביצוע פרויקט מרשים ביותר על שטח של 6000 מ"ר. האם זה ראשיתו של עמק סיליקון במהדורה ישראלית? ימים יגידו.

האם זנחתם את תרומתה של החקלאות? ממש לא. אומר ירושלמי. ליבו של הפארק יוקדש לחדשנות בתחום המזון שמשמעותו

אדיסון מתעורר לחיים - המשך

(זה כבר כרוך בתשלום) מבוקשו ניתן לו באמצעות תא שהכל סביבו שקוף, ובסופו של יום, כך מאמינים מצדדי השיטה, אתה מגלה שאחד ועוד אחד שווים שלוש, ומתוך כור ההיתוך הוירטואלי קמות יזמויות ונוצרים שתופי פעולה מאד מעניינים.

הבירוקרטיה מעיקה עליכם?

שלבי התכנון צורכים את הזמן שלהם. שנתיים הייתי עסוק מול רשויות המדינה בכל נושא ההיתרים למסחר, וכל זה נעשה בידי צוות ניהולי ירזה המונה חמישה אנשים בסך הכל. הדברים מתקדמים במקביל. כאשר פרנסי האזור מסייעים לנו להתגבר על מכשלות בירוקרטיות ונותנים לנו רוח גבית ותחושה שאנחנו בידיים טובות.

הציפיה שלי, אומר ירושלמי, היא שבתוך שנתיים נאכלס שמונים אחוזים משטח המתחם. נשמע יומרני? חכו ותראו. עסקים בתחום המזון והבילוי שכבר פועלים, בנוסף ליחומוס אליהו שנחנך ביום העצמאות האחרון, הם פאב 'אלווה' (על שמו של אדיסון כמובן) שמקהיל אליו צעירים רבים מהעמק טבריה ורמת הגולן, ושירת הבשרי שמעדנו חביבים על אנשי העמק. בפארק זיהו את המגמה, ושוקלים במגמה חיובית פתיחת רחוב של דוכנים וירידים תחת כיפת השמיים. נסיון דומה נעשה כאן לפני שנה והוכתר בהצלחה.

נכון להיום מועסקים במתחם, ששטחו הכולל שווה ערך לקיבוץ ממוצע כ- 400 עובדים, אומר ירושלמי, ואתה לא מרגיש כלום, כי הללו נבלעים במבני תעשייה עצומים כמו במקרה של מפעל הפלסטיק 'צדף', ולהבדיל, בית השקעות של חברת 'מיטב דש' שלא לדבר על חברות סטרטפ שקבעו כאן את משכנן. המרוויח הגדול מן התחרות בין מרכזי הקניות, הפרושים במרחב שבין בית שאן לטבריה, בו מתגוררים קרוב למאה אלף איש הוא בראש וראשונה הצרכן, מדגיש

המשך בעמוד הבא

קלה ובטוחה לבאי הפארק. התוכנית אושרה וביצועה יתחיל בעוד כשנתיים.

ללמוד מנסיונם של אחרים

למתכנני הפארק שמבקשים לשלב בו קשת רחבה של עסקים וקהל קונים ער ושוקק, ברור לאור ניסיונם של מרכזי קניות שכנים (צמח, בית שאן) ששכר דירה גבוה שיגולגל בסופו של יום אלינו הצרכנים, הינו מתכוון בטוח לתחלופה מוגברת של עסקים ולחוסר יציבות. אחת התשובות לכך אומר ירושלמי היא 'יצירתיות'. באדיסון מודעים לכך שישנם בעלי עסקים בפוטנציה הנרתעים מפתיחת חנויות במתחם שמא יתקשו לעמוד בעלויות ולהללו, הם מציעים שיטה פשוטה יחסית שמקורה בארה"ב וקרובה 'טכנולוגית המרחב הפתוח' שתכליתה ליצור אינטרקציה ראשונית בין אנשים בעלי עניין משותף בלא שיאלצו לגייס סכומים שאין בידם להשיג. במה דברים אמורים?

כאשר אתה מסתובב ביישובים, אפילו כאן בעמק, אתה נחשף ליצירות אמנות שנדחקות בהעדר זיקה אל קהל יעד ספציפי, אל מכולות ומחסנים, שם יבלו ככל הנראה שארית חייהן. לאחר שזיהתה את הפוטנציאל הטמון באוצר בלתי ממומש זה, פנתה הנהלת הפארק פנתה אל אותם יוצרים, רבים מהם עלומי שם לציבור הרחב, ושאלה מה יגרום להם לצאת למרחב הציבורי. תשובתם הראשונית של חלק גדול מהנשאלים היתה ספקנית ביותר כשהנימוק הנפוץ הוא ש-'עבודה מהבית לא עולה לי כסף'. האמנם לא עולה? לאחר שניתחנו את התשובות שבנו אל אותם אנשים והתחלנו לחשב יחד איתם כמו עולה להם מזגן, כמה עולה פגישה עסקית בבית קפה וכו' והגענו למספרים גבוהים למדי. הפתרון שאני מציע לאותם יזמים במסגרת הפארק, הוא מעין חדר ישיבות ענק הבנוי שולחנות שולחנות כאשר כל יזם מגיע עם מחשבו אישי, מקבל כסא ושולחן כששרשותו ישטח ציבורי הכולל מטבחון משותף, חדרי פגישות וחללים ציבוריים משותפים. כל זה ללא תשלום. כאשר מאן דהו מבקש פינה קטנה וסגורה

אדיסון מתעורר לחיים - המשך

לא פחות מכך הולך וצומח כאן מרכז חברתי אינטגרטיבי עם פינת קפה בירות וכל השאר.

אחת מחלוצות 'מתחם העסקים' היא **נירית עבו שאקי** מטבריה (במקור ממרכז הארץ) יוצרת, מאפרת ועוד מיני עיסוקים התואמים את אופייה הלא שיגרתי, שפתחה חנות לתכשיטים מעשה ידיה להתפאר ומקווה לטוב. חיפשתי בעמק משהו שפתוח בשבתות, ודרך האינטרנט הגעתי לאדיסון ומצאתי אחלה מקום. לקחתי אויר לשנה בתקווה שיפתחו כאן עסקים נוספים ובינתיים מתפרנסת מסדנאות ימי הולדת, סדנאות איפור וסוגי יצירה נוספים ככל שמאפשר הזמן. ככל שיגיעו לכאן יותר עסקים, היא קובעת בפסקנות, הרווח יהיה שלנו ושל הלקוחות והמקום יפרח וישגשג. אני אופטימית.

אור מרציאנו תושב אפיקים, הוא בוגר מגמת סאונד במכללת כנרת והיום שותף באולפן הקלטות שהוקם זה מקרוב במתחם. בנוסף לכישוריו המוכחים כאיש סאונד הוא זמר, מלחין מעבד ומבצע, שעזב את הישוב מיתר שבדרום כדי לפתוח בקריירה עצמאית בצפון ומקווה שבעקבותיו יגיעו צעירים נוספים. בימים אלה הוא עובד על אלבום סולו ראשון שהוא מפיק לבד ואם יתמזל מזלו נשמע אודותיו בקרוב.

סוף בעמוד הבא

ירושלמי, וככל שזה פחות נוטה לפשרות ועומד יותר על המקת, תודעת השרות של העסקים גדלה, וזה מרים את הרף של כל האזור.

'מתחם אדיסון' הוא כבר לא בגדר חלום, אלא עובדה קיימת, מדגיש ירושלמי, ובקרוב יקביל את הבאים אליו שער כניסה מטופח, מגרשי חניה רחבי ידיים ורחובות מעוצבים בסגנונות שונים.

עושים עסקים באדיסון

מאחורי המותג 'חומוס אליהו' עומד איש ירא שמיים ורם קומה שאת זרועותיו מפארים שלל קעקועים, זכר לעברו, בטרם חסה באוהלה של תורה. אליהו שמואלי, זה שמו המלא, מתגורר בכפר שמאי שבגליל העליון ותחת המותג הקרוי על שמו פועלים למעלה מחמישים סניפים ברחבי הארץ שהאחרון בהם נפתח לפני כחודש כאן בפארק אדיסון. 'חומוס זה ענין של דקויות' מסביר שמואלי ומסרב לפרט. 'הלקוחות יודעים את ההבדל'. את מפתחות החנות מסר לזכיון מראש פינה בעוד שהוא עצמו נהנה לבלות בחצר הכושר "קרוס דה ווליי" שנפתח זה מקרוב בפארק אדיסון תחת ניהולו של אדם לוי, בן המושבה מנחמיה. לוי ששב לארץ אחרי שנות נדודים היה בעברו אלוף הארץ לנוער בקפיצה למרחק וריצת משוכות. לאחר שחרורו מהצבא עבד באבטחת אישים ושגרירויות, לאחר מכן טייל בעולם ועכשיו כשהחליט להתמסד הגיע לכאן ופתח מכון כושר על שטח של 400 מ"ר שבמרכזו משטח גומי מפנק. שמונה שנים הסתובבתי בעולם עם חליפה, עניבה, אזניה באוזן ואקדח, הוא מתאר, אבל פה אני נהנה הרבה יותר. התרגילים שמבצעים כאן, מסביר לוי, נועדו לחזק את הגוף בצורה טבעית וללא מכשירים, כאשר האימון נעשה על פי רוב בקבוצות קטנות עם מאמן מוביל ומוסיקה קיצבית, משהו שמזכיר את הווי המרינס. יש כאן תלכיד של אנשים מגילאי 15 ועד 55 מכל הסביבה שעובדים קשה אך נהנים מכל רגע. התרגילים מאתגרים, אבל

אדיסון מתעורר לחיים - המשך

מחזור ס"ט מתכבדים להזמין הצגת בר המצווה "אז עכשיו ומה שביניהם" יום שישי 7.7 בשעה 20:00, על הדשא מצפון לשעשועים באיחוד.

אביב פדלון – מאוחד
 אביתר משולם - איחוד
 אופק גשורי - מאוחד
 אורי זיו - איחוד
 אורי לב - מאוחד
 איתי פרמן - איחוד
 אלמוג אוהב ציון - איחוד
 גאיה בן עמי - מאוחד
 טליה אוזן - איחוד
 טליה גרוסמן - מאוחד
 יהונתן שיטרית - איחוד
 יואב סקל - איחוד
 יונתן גל - איחוד
 יותם שוחט - איחוד
 מור גידו - מאוחד
 מורי בריסי - איחוד
 מורין שלו - מאוחד
 נוי הראל - מאוחד
 ניצן יוסף - תל קציר
 סתיו פלטיני - איחוד
 עידו בר-נוף - איחוד
 רון אביעזו - איחוד
 רון לשם - איחוד
 רוני בינבנשתי - מאוחד
 רועי תירוש - מנחמיה
 שיאל לוי - מאוחד
 שיר קמרינסקי - איחוד
 שירי מילר - מאוחד
 שליו קיפר - איחוד

ברכות חמות והצלחה לילדים ומשפחותיהם!

'אני איש של תחביבים', מעיד ירושלמי על עיסתו, כאשר התחביב העיקרי שלי הוא ליצור יש מאין. האשה והילדים זורמים יחד איתי. הדבר הבא שארצה להגשים, וזה לא בשמיים, הוא לראות כאן בלב הפארק ההולך וצומח את צאצאיו של הממציא תומס אלווה אדיסון. מבחינתי זה יהיה סוג של סגירת מעגל.

כך עתיד להראות הפארק בעוד שנה שנתיים (ההדמייות באדיבות הנהלת פארק אדיסון)

אבנרון

'לוג' מברכת בחג השבועות

Pharma
Primary
Packaging

בין חדרי האירוח - נהרא
לבין הלולים נח לו בשקט
כבר מעל ארבעים שנים
מפעל המייצר אריזות פלסטיות
הלוא הוא – לוג
שקם על בנייני 'אשד' המיתולוגים
ועד סוף שנה זו נתחיל בשיפוץ
מאסיבי
והקמת אולמות חדשים נקיים.

בעבר התמקדנו במוצרי מזון
וקוסמטיקה
יצרנו ערך, היום יוצרים ביטחון
ללקוח ולמוצר שלו. מייצרים
אריזות ראשוניות לתרופות.
מיתגנו את החברה, החלפנו לוגו,
פרסנו כנפיים יש לנו חברה בהונגריה
ואנו מייצרים אריזות לתרופות
בישראל ובאירופה.
נהנים ממוצרינו – חברות טבע בארצות
צ'כיה, פולין, קרואטיה והונגריה
וכמובן ישראל,
תרו, דקסל, פריגו ועוד.

לוג מעסיקה כ-130 עובדים, רובם
שכירים
דוברי עברית, רוסית, אמהרית,
ערבית, סרבית, הולנדית, הונגרית,
ואפילו סינית - ממש מפעל בינלאומי!

לוג מאחלת לחברי הקיבוץ שפע של
הצלחה
בכל ענפי המשק!

אירית גל

חג שמח!

עשור למכללה לכישורי חיים

נראה לו שונה ונבדל גם אם לא כך. אני מודע למגבלות משרד החינוך על שיגיונותיו המגדריים (כפל לשון עם גדר), אבל לא כך צריך לחנך ולגדל את ילדינו.

ובחזרה לחגיגת העשור של המכללה לכישורי חיים. ניתן לחלק את האירוע לשניים, מחד, ברכות והוקרה מכולם לכולם, מה שהיה מחויב, נחוץ ואולי הכרחי נוכח תרומתם של רבים.

מאידך, החלק השני והמרגש כלל שתי הופעות של תלמידי המכללה.

האחת של כל (או רוב) תלמידי המכללה, לבושים במדי צה"ל עם שלל כומתות החיילות לראשיהם, בה הם שרו את שירי להקות צה"ל.

קדם להופעה זו דו שיח מאלף בין המנחה (אחד המדריכים), לבין אחד מתלמידי המכללה, בה הם משוחחים בחופשיות על המוגבלויות והייחודיות שלהם והסתכלות החברה עליהם. היה מרתק לראות הבנה והפנמה כזו גדולה של מוגבלויות עצמיות. הפתיע אותי הטבעיות בה קלחה השיחה.

כהרף עין חלפה בי המחשבה, איזה חברה, איזו קיבוץ, איזו מדינה, יכולנו לבנות ולהעניק לדורות ההמשך, לו אנו כתלמידי המכללה לכישורי חיים היינו מודעים למוגבלויות של אחרים ובעיקר למוגבלויות של עצמנו.

ההופעה השנייה, הייתה מבחינתי מרגשת עד דמעות. הייתה זו שירת סולו של אחד התלמידים מלווה ע"י הגיטרה של אלון תמיר.

המיוחד והנפלא לא היה הביצוע המוזיקלי, אלא התמימות, הנבוכות והשקט של המבצע, שחלק משירתו היה כאשר גבו ו/או צדודיתו מופנים אל הקהל ולא פניו.

חשבתי לעצמי, מדוע לא נוכל לשלב את הופעות תלמידי המכללה בהופעות סוף השנה של האולפנים השונים? כמה טבעי זה

סוף בעמוד הבא

ביום רביעי 24/5/2017 הוא יום ירושלים, נערכה באשדות יעקב איחוד, חגיגה לציון עשור שנים למכללת כישורי חיים אליה הוזמנתי, כחמש מהן באשדות יעקב איחוד.

בדיוק באותו הזמן, נערכה חגיגת סוף השנה באולפן למחול, בה רוקדת נכדתי הבכורה יובל, שגם אליה הוזמנתי. נאלצתי להכריע באיזו חגיגה להשתתף ואחרי לבטים בחרתי להשתתף בחגיגת "כישורי חיים". נכדתי התאכזבה, אך הבינה וקיבלה זאת.

עם בואי למכללה, שוטטו עיניי על המוזמנים לחגיגה, לשווא חיפשתי אחר חברי קיבוץ נוספים, אך הם היו מעטים (מדי). ובעודי עושה זאת נזכרתי איך, לשמחתי, הייתי שותף בצוות המוביל שקיבל את ההחלטה לקלוט את "כישורי חיים" באשדות איחוד. מה גרם לי אז לרצות את "ילדי" כישורי חיים בקיבוצנו ולעשות את המירב והמיטב לכך?

על פניו, היה בי הרצון והצורך, לעזור ולסייע לילדים אלו, להוריהם ובעיקר לרוח הזדווחת והלוחמת ירדנה אמסלם. אבל עמוק בליבי דרך בקשת ירדנה, ראיתי בעיני רוחי דווקא את הילדים שלנו, את נכדינו, נטמעים בתוך "ילדי כישורי חיים" ולהפך. סברתי, שככל וילדינו יחיו ויבלו עם ילדי המכללה, כך ייטב להם. כך השונה והאחר יראו להם טבעי לחלוטין, כך ילדינו יגדלו להיות אנשים טובים יותר.

בתחילת השנים אף גייסתי למטרה זו תורמים, אשר תרמו מאות אלפי שקלים, על מנת שילדי המכללה יאכלו בחדר האוכל שלנו, ביחד עימנו ועם ילדינו.

רק בפעילויות יום יומיות משותפות רגילות, נורמליות, נוכל לחנך את ילדינו שהאחר והשונה הוא רגיל ונורמלי ולא ניתן לחלוטין להבדיל מי הוא השונה ויתרה מכך, אין צורך בזה.

לצערי, המכללה לכישורי חיים, כמו גם ילדינו בבית הספר ובגנים, סוגרים את עצמם בגדרות ושערים ופועלים ההיפך ממחשבותיי, ההיפך מהיעדים שראיתי לנגד עיניי. כל אחד "מתבצר במבצרו" והאחר

חדש על המדף

עשור למכללת כישורי חיים – סוף

הרוצח שחלם על מקום בגן עדן / יונס יונסון
 מי שכתב את רב המכר המצחיק והמחכים "הזקן בן המאה שיצא מהחלון ונעלם" אחרי שנים ארוכות בכלא, אנדרס יוצא לחופשי. הוא רוצח שכיר, הוא חייב למצוא פרנסה, הוא מת לחיות אבל איך...?

גלו את פניה / רונית מטלון

יפור סוריאליסטי שכולו כאב, זעם והומור שחור, על מותה האלים של האהבה בהתנגשות עם המוסכמות.

אין לה אלוהים : צעירה עירונית בחיפוש

אחרי הארה / סוזן מוריסון

מה קורה כשאתאיסטית בת 25, שמכורה לקפה, לסיגריות ולסטייקים, מתחברת פתאום לצד הרוחני שלה? לא מה שהייתם מצפים... זהו סיפור הרפתקאותיה המשעשעות, הכושלות לעתים, של בחורה השואפת להיות יוגית מצטיינת ...

לילה ארוך בפריז / דב אלפון

בקלילות מטעה ובקצב עוצר נשימה יוצר דב אלפון מותחן ריגול אלגנטי ואינטליגנטי על רקע המלחמה הקרה החדשה...

מחיר השתיקה / ג'וזף פיינדר

ספר מתח קצבי, תוסס ומפתיע, כמיטב המסורת של ג'וזף פיינדר. שחיבר בין היתר את: פרנויה, המנכ"ל והשתלטות עוינת. כולם רבי מכר.

מועדון הלבבות השבורים / אמה גרסייה

רומן מצחיק עד דמעות עם גיבורה שאי-אפשר לא לאהוב, על כוחה המעורר של האהבה, על שלושת שלבי האבל : הכחשה, וודקה ותספורת איומה...

כלה מאוקראינה או קיצור תולדות הטרקטורים / מרינה לויצקה

"שנתיים אחרי מות אמי, התאהב אבי בגרושה אוקראינית, בלונדינית בעלת חזה שופע, וזוהרת. הוא היה בן שמונים וארבע והיא בת שלושים ושש".

יכול להיות, כמה יפה יכולה להיות הופעה של תלמידי מכללת כישורי חיים המשולבת במופעי סוף השנה של ילדי עמק הירדן. אין לי ספק שזה יכול לתרום לתלמידי האולפנים, להוריהם ולנכדתי ולא רק לתלמידי כישורי חיים. רק כך, השונה והרגיל, המיוחד והייחודי היו מרגישים שווים ובטבעיות אלו עם אלו. אני קורא למנהלת אגף החינוך במועצה (מקיבוצנו) ולראש המועצה (מהרחבתנו) להרים את הכפפה.

ואסיים בנימה אישית (כאילו כל הכתבה היא לא נימה אישית), לו הייתה הצעתי מתקבלת ומקודמת, הייתה נחסכת ממני ההתלבטות לאיזה מופע ללכת.

אריק ראובני

הודעה מהספרייה

יואב ואני טסים לפורטוגל הבערת ביום שישי 23.6.2017.

לכן, הספרייה תהייה פתוחה בזכות אתיקה שיפור, שרוחה ונדיבות ליבה הביאווה אל דלת הספרייה.

ואלה הימים והשעות בהן הספרייה תהייה פתוחה:

יום א' 25.6.2017 בין השעות 10.00 – 12.00
 יום ג' 27.6.2017 בין השעות 10.00 – 12.00
 יום ה' 29.6.2017 בין השעות 10.00 – 12.00
 יום א' 2.7.2017 בין השעות 10.00 – 12.00

שיהיה לכולנו שבוע טוב
 יואב וברוריה

• כדאי לכן ולכם לבוא לספרייה לאתיקה יהיה כף.

מגנת תרתי משמע

מתמקד במה שמעניין אותו; אם זה פרחי נוי, ירקות או צמחי תבלין ותה. הפעילות הנמשכת שעה וחצי בשבוע, מאתגרת אותם מאד, והם מחכים לה בכליון עיניים. דרך ההתנסות המעשית, לומדים האסירים (רובם שפוטים לתקופות מאסר ממושכות), להכיר מקרוב את ההשתנות שבין עונה לעונה, את החגים ומשמעותם ועוד המון.

האסירים מקבלים אותי לא כמנטורית, אלא כאדם מן החוץ שבא לסייע להם ולטעת בהם תקווה ואופטימיות, אומרת רוחליה. עבורי כל אחד ואחד מהם הוא לוח חלק ואני כאן בראש ובראשונה כדי לעזור להם. עם הזמן יש כאלה שנפתחים אלי ומספרים על עצמם ומה הביא אותם אל בין החומות.

מקצועה של רוחליה הוא גנת ילדים, והיא בעלת תואר ראשון בתחום זה, בתוספת קורסים רבים והשתלמויות שעברה ועוברת במהלך השנים. בראשית דרכה כגנת עבדה בגן תאנה' ומזה כעשר שנים היא עובדת בגן עירוני בבית שאן ורואה ברכה בעמלה, את האהבה לצומח על כל גווניו, היא מטפחת בשקידה בביתה הפרטי, שצמוד אליו נמצאת גינה עשירה בתוכן מעשה יזיה להתפאר, שהיא מקור השראה לכל אחד מאיתנו. עבורי הגינה היא בראש ובראשונה סוג של שיקום, מסבירה רוחליה. המשפחה מפרגנת ומעודדת, מה עוד שרואים כמה זה מאתגר אותי וכמה זה עושה לי טוב.

על יציאה לפנסיה היא אפילו לא מהרהרת. "מקווה שאהיה בריאה ואוכל להמשיך לעבוד עוד הרבה שנים. זה עושה לי רק טוב".

אבנרון

רוחליה אלתר, גנת וותיקה ומקצועית, מתנדבת זו שנה שניה ברציפות כגנת טיפולית בבית סוהר בצפון, ואנחנו לא ידענו דבר; אז למען הסר ספק ליקטנו מתוך פרסום של האוניברסיטה הפתוחה: "גינןן טיפולי הוא גישה של טיפול תמיכתי לשם שיפור מצבם ואיכות חייהם של המטופלים, במישור הרגשי, הקוגניטיבי, המוטורי והחברתי. הגינןן הטיפולי מושתת על הקשר המשולש - מטופל, גינה ומטפל - ועל הדיאלוגים שביניהם. הכלים הטיפוליים המשמשים בו הם מתחומי הפסיכולוגיה, הפסיכותרפיה, השיקום, הריפוי בעיסוק, החינוך המיוחד ועוד.

הטיפול מתבצע מתוך גישה הוליסטית, הנותנת את הדעת על כל הרבדים והצרכים של המטופל. על פי גישה זו נתפסת הגינה כמיקרו-קוסמוס של סביבת החיים, ובאים בה לביטוי כל מאפייני ההתנהגות של היחיד והקבוצה. תגובות המטופל בגינה מאפשרות למטפל לזהות את אזורי הקושי ואת נקודות החוזק של המטופל, ולהכין על פיה תוכנית להתערבות טיפולית מתקנת מותאמת. במחקר נמצא כי לעצם השהייה הפסיבית בסביבה ירוקה יש השפעות תרפויטיות מרגיעות ומאזנות. תוכנית הלימודים (אותה עשתה רוחליה) נפרסת על פני שנתיים, והיא כוללת תיאוריה, פרקטיקה, והתנסות חווייתית. התוכנית מעניקה כלים טיפוליים, ובמסגרתה מוכשרים הלומדים לעבודה עם קשת רחבה של אוכלוסיות מטופלות".

לפני שנה סיימה רוחליה את לימודיה בסמינר הקיבוצים וקיבלה תעודת הסמכה של גנת טיפולית. כבר במהלך הלימודים נכנסה לעבוד כסטזירית בכלא בצפון, בעזרתם והכוונתם של קציני החינוך של הכלא. קיבלתי כיתה של כעשרה אסירים, היא מתארת, כאשר תוך כדי הפעילות אני מכניסה את האסירים לרזי גידול הצמח משלביו הראשוניים ועד הגיעו לבשלות. המטרה אינה להפוך אותם לגננים מקצועיים היא מסבירה, אלא להפיח בהם אופטימיות של לקום בבוקר ולראות ירוק בעיניים. יש לנו בתוך הכלא גינה גדולה, שם כל אחד

מהנעשה בגן הנוי

שתלנו יוקות-כחולות' בין האבנים מול 'בית קרפ' ויוקות ואגבות בשביל בין חדר האוכל לכיוון אשדות מאוחד, שם נשלים (כנראה) בשבוע הבא עם צמחים נוספים.

הצנרת על הדשאים ישנה, מתפוצצת תדירות ועושה לנו צרות צרורות, נהפכנו ליחיל החפריים'. מי שרואה איזו פירצה או דשא שלא מושקה או כל צרה אחרת הקשורה – שיתקשר בבקשה לדובי.

עוד תוכניות רבות בקנה נקווה שיהיה תקציב להגשמתן. שיהיו ימינו פורחים – שימרו על הנקיון!

וכאן – תזכורת קטנה:

א. ליד הכל-בו, ליד השולחנות היפהפיים של אברמיק חזן – הקפידו לאסוף את הליכלוך!!

ב. קרטונים – לשים ריקים ליד פחי האשפה – את כל הקלקרים לזרוק בבקשה לתוך הפח!!

ג. מבצע גזם גדול או זקוק להובלה גדולה – נא התקשר לדובי שושני 050-8652-589 ותאם איתי (במידה ואוכל).

עזרו לשמור על אשדות נקיה ופורחת.
דובי שושני

דבר ראשון – ברכות לתורמים לגן:

יניר אלתר, דני זאבי ובעז וייס שתרמו צמחים בסכומים יפים מאד לגינת 'בית-אחדות' וסביבתו! כה לחי!!

בשנה האחרונה הכנסנו כמה צמחים, שיחים ועצים שלא היו באשדות לפני כן.

א. 'קסלפיניה': שיח חצי מדברי הפורח בין 8-9 חודשים בשנה. ממרץ-אפריל ועד נובמבר דצמבר. פריחה מרהיבה (דומה לפריחת הצאלון הנאה) באדום צהבהב. בכניסה לחדר האוכל, ליד 'אורן קור', ליד מגרש הטניס וליד המחרשה בכניסה. הם עדיין קטנים,
א
ב

ב. 'סרפידיום': עץ קוצני פורח בצהוב (יפה) ליד בית התאילנדים.

ג. 'קורידיה בוסרי': שיח עצי הפורח בלבן – כל השנה! (ליד בית התאילנדים ובאי התנועה של תחנת הדלק ז"ל, יש שיח עץ אחד כזה ליד דני פלג).

מבצע אחרון – ניקינו ושתלנו ליד 'משמר הגבול' ביגונביליות ב-4 צבעים, שיגדלו ויסתירו את מפגע משמר-הגבול.

רצים יחד בקהילה

מאפיקים, רצת מרתון מוכשרת בזכות עצמה, שמקיימת פעילות מסודרת בימי שלישי.

מאחר ובאופן טבעי ישנם פערים גדולים בין החבריה הצעירים לבוגרים, חלק מהפעילות עתידה להערך בנפרד, הכל תחת השגחה ופיקוח. בין הרצים הצעירים (חלק גדול מהם לפני צבא) יש כאלה שמתעתדים ליטול חלק בתחרויות, והאימונים הנוכחיים נועדו לחשל אותם מבחינה גופנית ונפשית. אין כוונה להפוך את החבריה למקצוענים, מדגיש אילן, אלא בראש ובראשונה לייצר אווירה של ספורט, שתנתק אותם מהאייפונים והספינרים, ותאפשר להם להכיר את העמק דרך הרגלים. הפעילות, אגב, איננה כרוכה בתשלום.

אלמוג אביעוז מנהל 'בית איל': אנחנו מאמצים את הקבוצה כחלק מפרוגרמה קהילתית. החוג פתוח לכולם ומספיקה הצהרת בריאות של המשתמש כדי להתחיל בפעילות. במידת הצורך יתבקש המשתתף להביא בדיקת רופא. אני מאחל הצלחה לכולם. ההנאה מובטחת.

אבנרון

אילן אליהו משרת שנים רבות כראש צוות מג"ב בעיר חברון, המושלגת בחורף ו'חמה' תרתי משמע בקיץ. הוא אוהב את העבודה ונחשב למקצוען. 'בזמנו החופשי' אילן הוא אתלט מוכשר שמאחוריו 25 תחרויות מרתון (למעלה מ-1000 קילומטר!!) עם תוצאת שיא של 3.12 ש', ועוד מאות ריצות למרחקים קצרים יותר. הוא כמעט בן בן 52, נשוי לשרון (בת וחברת אשדות מאוחד) ומתגורר כתושב באשדות מאוחד. לזוג ארבעה ילדים. הבכור עמית, המשרת בחיל ההנדסה, מחזיק במספר שיאי נוער באתלטיקה קלה וגם בצבא קבע מספר שיאים. אחיו עידן בן ה-15 הולך בעקבותיו, ואף הוא מסתמו כרץ מוכשר ואיכותי. את אהבתו לריצה ולספורט בכלל, ירש אילן מאביו, נאגי אליהו, איש משטרה בדימוס המתגורר בטבריה, שבצעירותו היה רץ מצטיין למרחקים בינוניים וארוכים, כולל מרתון. וגם היום, למרות גילו (80) וניתוח מעקפים שעבר, שומר על כושר סביר. התפוחים, אם כן, נפלו סמוך מאד לעץ!

לקראת מרוץ העצמאות האחרון, נטל אילן יוזמה והחל לאמן את קבוצת הרצים של אשדות מאוחד, קבוצה שברוב השנים השתרכה במקומות האחרונים. אימנתי את החבריה שבועות ארוכים באופן מקצועי, הוא מתאר, תוך שאני מחדיר בהם את האמונה שהדבר אפשרי, ואכן החבריה התעלו על עצמם וסיימו במקום השביעי המכובד. תוך כדי האימונים נוצרה אווירה של משפחה. ראיתי שזה עושה טוב לאנשים ולמוראל, והחלטתי ללכת צעד נוסף קדימה ופתחתי מיזם שקראתי לו "רצים יחד בקהילה", שחלק גדול מרציו הם צעירים לפני צבא משני האשדותים, אליהם הצטרפו רצים ורצות נוספים, בהם שי אורבך, שהיא כרגע הנציגה הנשית היחידה של אשדות איחוד. בחור נוסף שהצטרף לקבוצה, למרות משקל עודף, השיל בינתיים למעלה מ-40 ק"ג ועוד היד נטויה. לאחרונה פתחנו קבוצת 'יוטסאפי' באמצעותה אני מנחה את הרצים, ובנוסף, קיבלנו הכרה רשמית של 'בית אילי' שאימץ את קבוצת הרצים עם המאמנת **ורד אופיר**

זיקוקים בשמי ועידת התנועה הקיבוצית

יונתן אלטר מנסה להגיע להחלטות הועידה ו... לא מצליח

איך היית הועידה?

השתתפתי בחלק מהוועידה (נעדרתי מחלק בגלל התחייבויות למקום עבודתי) הוועידה הייתה מאורגנת למופת, קבלת הפנים, הטיולים המעניינים, הארוחות המעולות והמגוונות של מסעדת הדגים של עין-גב, הכיבוד בין הארוחות, הדוברים הנבונים והמחכימים, המופע המרהיב של הגבעטרון וירדנה ארזי, חוגי הדין התוססים... אפשר להגיד ארגון מושלם.

אלא

שהמילים של החלטות הוועידה עברו גבוה מעלי וחיברו אותי אל שירו של יענקלה רוטבליט (הלחין פיטר רוט, שר אריק איינשטיין): **מילים מילים**

"...מילים גדולות שאוהבים לשמוע מתובלנות הן טעימות מאוד מילים יפות אשר יודעות לצבוע שגם החושך יראה ורוד

מילים מילים עפות ברוח מתפוצצות כזיקוקי דינור שהשומע כבר אינו בטוח אם הוא הבין נכון את הסיפור..."

למה מה הוחלט שם?

נושא הוועידה היה – מעורבות התנועה הקיבוצית בחברה הישראלית וחלקה במה שקורה היום בארץ. ולכן שם הוועידה היה – **קיבוציונות**.

לפני שאסביר אני מבקש לספר על עצמי ב – 03 שניות (מדדתי): אני **קיבוצניק ציוני**. עד כה השתתפתי, כמעט, בכל המשימות שהתנועה הקיבוצית לוקחת בהן חלק: שנת שירות בתנועת "הנוער העובד והלומד" (קן בת-ים), חמש שנים של שירות משמעותי בצ.ה.ל ועשרים שנות מילואים (טייס בחיל האוויר), שנת שירות בקיבוץ צעיר (יהל), שנתיים של שליחות בתנועת הנוער בחו"ל

המשך בעמוד הבא

למה צריך את התק"צ - מוסדות התנועה הקיבוצית? ולמה בחרתי עצמי להיות נציג אשדות בוועידה?

זה לא סוד שהמדינה מתנהלת על פי אינטרסים של אנשים או גופים, הנמצאים בצמתי קבלת החלטות, אפילו בכנסת ישראל, המשפיעים הם לוביסטים חרוצים, נציגי בעלי אינטרסים. ידוע שההחלטות פוליטיות וכלכליות ואפילו חוקים מתקבלים לפי מי שלוחץ חזק יותר, לפי מי שמשלם יותר.

התנועה הקיבוצית היא קבוצה של ישובים מיוחדים באורח חייהם, רובם יושבים בפריפריה חלקם הגדול על הגבול המדיני של ישראל, ברצועת עזה, בערבה, בעמק הירדן, ברמת הגולן ובגליל. אורח החיים המיוחד של הקיבוצים דורש התייחסות מיוחדת.

קיבוצי התנועה הקיבוצית זוכים היום ליחס מיוחד שבא לידי ביטוי בניסיונות של משרדי ממשלה, וגופים הסמוכים עליה או קרובים אליה, לקבל החלטות שמיועדות למנוע מהקיבוצים להתקיים ולצמות. זה בא לידי ביטוי באי מתן אישורי בנייה (במדינה שמשוועת לדיור בר השגה), עיכובים בתהליך שיוך דירות, העברת קרקעות מהקיבוצים לערים הסמוכות. בשינוי שיטת המיסוי בקיבוצים, במלחמה נגד החקלאים והחקלאות על ידי ייקור המים על ידי פתיחת השוק ליבוא חקלאי, (באירופה ובארה"ב תומכים בחקלאים, שומרים עליהם) ועד יצירת אווירת עליהם כללית.

כדי לשרוד, כדי להתקיים, כדי לצמות, הקיבוצים זקוקים לגוף שישמור על האינטרסים שלהם, גוף שייצג אותם במוסדות המדינה, אצל שרים ומנכ"ל משרדים, אצל נערי האוצר ואצל זקני משרד החקלאות מי שעושה את זה עבורנו הם אנשי התק"צ.

מתוך הערכה לפועלם של אנשי התק"צ בחרתי את עצמי להיות נציג אשדות יעקב ב"וועידה החמישית של התנועה הקיבוצית" שהיא האסיפה הכללית של נציגי הקיבוצים והיא המתכנסת אחת ל-4 שנים.

ועידת התנועה הקיבוצית - המשך

ולהשפעה של ממש על מרקם החיים בישראל ובעולם היהודי.

- אני לא בטוח שהתנועה הקיבוצית היא רשת של קהילות ואם כן, החורים ברשת הזו מאד גדולים. ולכן קשה לי להאמין שהיא יכולה להיות בעלת "השפעה של ממש על מרקם החיים בישראל ובעולם היהודי"

הקיבוצים ישתפו פעולה באמצעות התנועה הקיבוצית, עם תנועות וארגונים נוספים הפועלים ברוח ערכי מגילת העצמאות והערכים הבסיסיים שעליהם מושתתת התנועה הקיבוצית, לשם יצירת חברה ישראלית צודקת ודאויה למען הדורות הבאים.

- כבר שנים רבות שהתנועה הקיבוצית לא יכולה לקבל החלטות בנוסח: "הקיבוצים ישתפו פעולה..."

והיו עוד 6 החלטות מפוארות בנושאים ספציפיים: חקלאות, חינוך, יהדות, קואופרציה, צעירים, החלטות משובצות מילים בגובה זומה למילים של ההחלטה הראשונה. מילים גדולות, צבעוניות נוצצות או כמו שכתב רוטבליט: "מילים יפות אשר יודעות לצבוע, שגם החושך יראה ורוד"

ניסיתי להתעלות מעל עצמי ולהתחבר אך... לא הצלחתי (ואני מהמחברים לתק"צ בקיבוצנו). חשבתני ואף קוויתי שהדור שלנו יימנע מהחלטות ברוח הלוגו של עיתון "על המשמר" ז"ל – "לציונות לסוציאליזם ולאחוות עמים", לצערי, התבדיתי.

אני, כמובן, לא נגד עשייה למען משימות לאומיות, אני לא נגד מעורבות או תרומה לחברה הישראלית – אני לגמרי בעד, אני חושב שזה מאד חשוב ונכון (לגבי כל אזרח במדינה, עירוני או קיבוצניק) וכפי שתיארתי את עצמי בהתחלה אני לא רק "יפה אומר" אלא גם "יפה עושה" ויחד עם זה אני חושב

הסוף בעמוד הבא

(לונדון), פעיל בתק"צ (מחלקת התחדשות הקיבוצים), 10 שנים מזכיר הקיבוץ. בימים אלה, בנוסף על עבודתי (שיווק תיירות כפרית), אני מתנדב פעם בשבוע, בשעות הערב, ביחידת משטרה עוסקת באיכות סביבה סביב הכנרת, ופעמים בחודש ב"כפר נהר הירדן" (המיועד לילדים עם מחלות כרוניות ומחלות מסכנות חיים). הוא שאמרתי: **קיבוצניק ציוני**.

ויחד עם כל זה, ההחלטות שהוחלטו בוועידה, עברו גבוה מעלי ועוד יותר גבוה מעל חברי אשדות שעדיין שואלים: למה לי תק"צ?

אמחיש זאת בהחלטה הראשונה של הועידה. במסגרת- אלו ההחלטות, מתחתן התייחסותי.

התנועה הקיבוצית – תנועה משימתית

התנועה הקיבוצית היא תנועה ציונית משימתית, וקיבוציה שותפים במאמצים להשפיע ולחזק את החברה הישראלית, את מדינת ישראל ואת העם היהודי.

- אני לא מכיר את המאמצים האלה בקיבוצנו.

העשייה והמעורבות החברתית הן יסוד מרכזי בחיי הקיבוץ כבית וכדרך – בית קהילתי, סולידרי, דמוקרטי ופעיל, שהוא גם דרך חיים של שותפות באתגרים לאומיים.

- "העשייה והמעורבות החברתית" הן לא יסוד מרכזי בחיי קיבוצנו שהוא אמנם, "בית קהילתי, סולידרי, דמוקרטי ופעיל" אבל דרך חיו אינה של "שותפות באתגרים לאומיים".

רשת של קהילות קיבוציות, על נכסיהן ומפעליהן הרוחניים – החומריים והאנושיים – היא מסד רב עוצמה לעשייה חברתית במגוון תחומים ודרכים

ועידת התנועה הקיבוצית - המשך

קייטנת איל"ן 2017

כמידי שנה, בקיץ, גם השנה מתארחת אצלנו קייטנת איל"ן. הקייטנה מתקיימת במהלך חודש יולי, מיום ראשון 16.7.17 ועד יום חמישי 20.7.17.

זו השנה ה-18 בה אנו מארחים את הקייטנה לילדי איל"ן (איגוד ישראלי לילדים נפגעים) בהובלת חברת הנעורים. הקייטנה מתבססת על התנדבותם ותרומתם של גופים שונים ואנשים פרטיים שמשקיעים ממרצם, מכספם ומזמנם על מנת להפוך את השבוע הזה למוצלח ביותר ומרגש עבור 12 ילדי ונערי איל"ן אשר מתארחים אצלנו.

בין הפעילויות השונות שנקיים השנה: טיול גיפים בחסות החקלאים, יום כנרת, סדנת אפייה, ארוחה מפנקת ב'צל תמר', פעילות חיות, מפגש עם קוסם ועוד הרבה פעילויות וסדנאות...

תודה לכל התושבים והחברים אשר סייעו במתן תרומה למען הצלחת השבוע, שבוע מיוחד ומאתגר לבני הנוער שלנו.

אנא קבלו בברכה ובחיוך את נערי הקייטנה ותרמו לתחושתם הנעימה במהלך שהותם ביישובנו.

צוות הקייטנה

שצריך להשתמש במילים צנועות יותר, לקחת על עצמנו משימות קטנות יותר מהסיכום של ניר מאיר – מזכיר התנועה הקיבוצית, בוועידה: "הוועידה היא קו פרשת המים, התנועה הקיבוצית חוזרת וחוזרת בגדול לצמתי ההכרעה בחיי העם ולמעורבות בחברה הישראלית"

כי למרות שמצבנו הכלכלי הוטב, עדיין ההתפרנסות נשארה, לרוב האנשים, ברוב הקיבוצים, המשימה העיקרית, עדיין ליצור חיי חברה משמעותיים בישוב הבודד זאת משימה לא פשוטה, שקיבוצים רבים מתמודדים איתה. עדיין להחזיק מערכת עצמאית של חינוך משלים בקיבוץ זה עוד אתגר גדול שאנחנו מתקשים לעמוד בו.

יחד עם כל מה שכתבתי, אני מקווה שהמילים האלה תהיינה קצת יותר מזיקוקים שזוהרים ומשמיעים קולות ולבסוף נעלמים ושאוּלי אחד מהם ינחת בעודו דולק על אחד הדשאים בקיבוצנו ותידלק שם אש של עשייה אחרת.

מי ייתן.

יונתן אלטר

בפתיחת ועידת התנועה הקיבוצית 2017

אך למרות הכל הצליחה להטביע חותם על דורות של חלוצות.

וכך אמרה חנה מייזל, אז: "החבר שאינו יודע מקצוע נעזר על ידי הכוח הגופני שלו ועל ידי האמונה בכוחו. החברה אינה במצב כזה. בעד כוחותיה הפיזיים ועצמיותה בלבד לא יקבלו אותה למשק החקלאי, אלא לעבודת הבית. אבל מהרגע שהחברה יכולה לקבל עליה עבודה מקצועית, מהרגע שהיא פיתחה בה את רגש האחריות והביטחון העצמי, היא יכולה לחדור למשק ולתפוס בו מקום שווה לזה של החבר"

כלל כך פשוט וכל כך נכון. אני מקווה שבעוד 10 או 20 שנה שהדור שלנו יוביל את התנועה הקיבוצית לא נזדקק לתזכורות מסוג זה. אנחנו נהיה על הבמה כי אנחנו שוות".

שלל התגובות על היעדרן של נשים מוועידת התנועה הקיבוצית הביאו אותי לעשות מעשה ולכן ביקשתי מנעה פרידר, תלמידת כתיב "א בבית הספר התיכון 'בית-ירח' להצטרף אלי במושב הפתיחה. מצורפים הדברים שאמרנו....

"אחרי שראיתי את סדר היום של הוועידה ואת היעדרן של נשים מרשימת הנואמות והמברכות, חשבתי שמדובר בתקלה. אצלנו בעמק כשיש תקלה מתקנים ובמקום. ולכן אני מתכבד להזמין אל הבמה את נועה פרידר, בת קיבוץ אשדות יעקב איחוד, תלמידה מצטיינת בתיכון בית ירח לברך בשמם של תושבי עמק הירדן".
עידן גרינבאום.

ומכאן דיברה נעה:

"תודה עידן על ההזמנה. קצת בודד לי להיות האשה היחידה במושב הפתיחה, אבל ראיתי שבהמשך הערב תהיה כאן ירדנה ארזי - אז אני ממש בחברה טובה.

אתם אולי לא יודעים אבל אצלנו בעמק נהוג לומר שכאן הכל התחיל. לא הרחק מכאן בעובדייה שליד קיבוץ בית זרע תמצאו את אחד מאתרי ההתיישבות הקדומים בעולם, כאן על חופה הצפוני של הכנרת החלה הנצרות לעשות את צעדיה הראשונים. וכאן, כמובן, במשעולים שבין דגניה לכנרת נוצקו היסודות עליהם צמח הקיבוץ וממנו התנועה הקיבוצית כולה.

גם אני הבנתי, שמישהו שכח בוועידה שלכם 50% מהאוכלוסייה בקיבוצים ואני אנסה להזכיר לכם נשכחות. כי ממש כאן, בתווית העלמות של חנה מייזל בחצר כנרת, נוצקו גם היסודות הראשונים לשוויון בין המינים בתנועה הקיבוצית.

בקיץ 1917, היום לפני 100 שנה בדיוק, נסגרה החווה אחרי 6 שנים בלבד של פעילות,

מי ומה באשדות

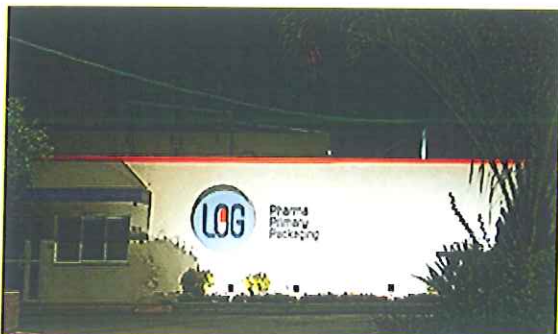
אחד ממוקדי הביקור של ילדינו הרכבים הוא מבנה הנגריה והיצירה של חברנו משה עדווי. הילדים אוהבים לבוא למקום – משה מקבלם בזרועות פתוחות ובסבר פנים יפות – והסיבה העקרית הן הבנות – הילדים שואלים 'איפה הבנות?!' – ומשה ניגש מאחורי הדלפק ומוציא מאי-שם בנות צהובות שאסף במטעי הבנות במו ידיו ונותנם אחד לאחד לילדי הגנים..

משה שעבר כבר מזמן את גיל ה-80 ממשיך להיות פעיל ויצירתי וניתן לראותו על קלנועיתו בדרך לעוד לקוח מרוצה...

לוג מוארת בלילה – אם יצא לכם להסתובב/לנסוע בחושך בוודאי ראיתם את התאורה החדשה של הלוגו החדש של 'לוגי' על קיר המפעל. עוד פסיעה לעבר הטמעת הלוגו החדש.

מתי יגיע תורן של המשאיות?

בריכת השחיה – יצאה לאור אחרי לא מעט דיונים ואמוציות. מה ששבר את גב האומה היתה נוכחותו של **יונתן ש.** ליטול לידי את פרויקט הבריכה **בהתנדבות**, תוך סגירה מירבית של כל הפרצות.

יונתן איש יצירתי בכל מובן. נגן מחונן, רבש"צ אחראי, וגד"שניק לעת מצוא ובעיקר איש דעתן וחיובי. נחישותו שלא להשאיר דברים עמומים הביאו אותו אל הפרונט ומרגע שנטל את ההובלה היה ברור שהפרוייקט יוצא לדרך.

על רקע פתיחת הבריכה – והעדר מרכז לתרבות מזה תקופה ארוכה – מטלה שעומדת לפתחו של מנהל ינוף אשדות, **גלעד גורן**. באו מכתבי השיטנה שהציפו למספר ימים את אתר הקהילנט וחיידו לנו שוב את המציאות העדינה והרגישה בה אנו חיים. לשמחתנו הלכו ופחתו עם הזמן מימדי השיטנה.

כסאות הקולנוע של 'בית קרפי' שחשבנו שכבר תם תפקידם בעולם, מסתבר שהם מופיעים וצצים בצמתים של חיינו באופן מפתיע ובלתי צפוי ליד בתי חברים ומזכירים לנו נשכחות, את ימי הקולנוע העליזים של 'בית קרפי'.

מי ומה - סוף

מזל טוב
 למאירה ויאאל צפת
 להולדת הנכד - יוסף
 בן לאלדמא ונאסר
 מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
 למאיה ואנבר אלטר להולדת
 הבן
 לצטי ודוד להולדת הנכד
 ולכל המשפחה!

מזל טוב
 לרונית ודודו איתן
 לנישואי הבת
 רותם עם אורי
 מזל טוב למשפחה!

עלון 1497

עריכה ומי ומה – אבנר רוזן
 שער ואיור – אירית גל
 צילום עלון – אתי רוזן

פייאצה – היא כיכר העיר. אברהמיק ת. אומן רב-תחומי משגשג ממשיך כמעין המתגבר לייצר עוד פינות ומיזמים ברחבי אשדות עד שלפעמים נראה שהפרה רוצה להניק יותר מאשר העגל רוצה לינוק...

גולת הכותרת – נמצאת בסמוך לכל-בו-כ-8 (לא ספרנו) שולחנות מעוצבים בסגנון המשלב חדש וישן שאמור להוות מקום מפגש שפעם היה והיום די חסר. תקוותו של א. שהמקום יפיח רוח חדשה וטובה בחיי החברה שלנו ונשוב ונחדש את היחד שכה חסר.

רבקה מנטל וחג השבועות הם מושג שהולך יחדיו כבר כמה שנים.

רבקה והצוות שעמה משכילה לרתום אנשים רבים למלא את היצירה שטוותה בראשה ולא מוותרת על הפרטים הקטנים ביותר – ריקודים, שירים, תנועה, - ראוי לציון מיוחד הפרק החקלאי של החג שבו אנו חוזים שנה שניה ברציפות ברצף העבודה החקלאית שבין חריש, ריסוק, פתיחת תלמים, זריעה והנחת הניילונים. עבור רוב הציבור מדובר בתהליך שאנו לא רואים אותו הלכה למעשה ופעולה זו מאפשרת לנו לעקוב אחר פעולה חקלאית רציפה של עונה שלמה.

ברכות לחקלאים ולשאול שהנחה את הטקס החקלאי והסביר מה כל טרקטור ומכונה עושים.

ו... תודה לרבקה ולצוות שאיתה! נקווה להתראות בשבועות הבא...